

2005. évi CXXXIV. törvény

az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában, 2003. december 10-én kelt Korrupció elleni Egyezményének kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában, 2003. december 10-én kelt Korrupció elleni Egyezményét (a továbbiakban: Egyezmény) e törvénnyel kihirdeti.

[A Magyar Köztársaság megerősítő okiratának letétbe helyezése 2005. április 19-én megtörtént. Az Egyezmény a Magyar Köztársaság vonatkozásában 2005. december 14-én lép hatályba.]

2. § Az Egyezmény angol nyelven készült hiteles szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Az Egyesült Nemzetek Szervezete Korrupció elleni Egyezménye

Preambulum

Ezen Egyezmény részes államai,

aggodalommal tekintve arra, hogy a korrupció súlyos gondot és fenyegetést jelent a társadalmak stabilitására és biztonságára, aláássa a demokrácia intézményeit és a demokratikus értékeket, az erkölcsi értékeket és az igazságosságot, továbbá veszélyezteti a fenntartható fejlődést és a jogállamiságot,

aggodalommal tekintve továbbá a korrupció és a bűnözés egyéb formáinak, különösen a szervezett és a gazdasági bűnözés, köztük a pénzmosás összefonódására,

aggodalommal tekintve továbbá a korrupció azon eseteire, amelyek állami erőforrások jelentős hányadát kitevő eszközök hatalmas mennyiségét érinthetik, ezért ezeknek az államoknak a politikai stabilitását és fenntartható fejlődését fenyegetik,

abban a meggyőződésben, hogy a korrupció többé nem helyi ügy, hanem egy olyan, minden társadalmat és gazdaságot érintő, országokon átívelő jelenség, amelynek megelőzéséhez és megfékezéséhez elengedhetetlen a nemzetközi együttműködés,

meggyőződve továbbá arról, hogy a korrupció hatékony megelőzéséhez és felszámolásához minden részletre kiterjedő és több tudományágra átfogó megközelítés szükséges,

meggyőződve továbbá arról, hogy a technikai segítség rendelkezésre állása fontos szerepet játszhat abban, hogy erősítse az államoknak a korrupció hatékony megelőzésére és felszámolására irányuló képességét, többek között a kapacitás növelése és intézményfejlesztés útján,

meggyőződve arról, hogy a törvénybe ütköző módon szerzett magánvagyonok különösen károsak lehetnek a demokratikus intézményekre, a nemzetgazdaságokra és a jogállamiságra,

azzal a szándékkal, hogy hatékonyabban megelőzzék, felderítsék és meggátolják a jogellenesen szerzett vagyon más országba való átvitelét, és hogy javítsák az ilyen vagyon visszaszerzésére irányuló nemzetközi együttműködést,

elismerve a megfelelő jogszerű eljárás alapelveit a büntetőeljárás és a tulajdonnal kapcsolatos jogok eldöntésére irányuló polgári vagy közigazgatási eljárások során,

szem előtt tartva, hogy a korrupció megelőzése és végleges felszámolása minden államnak kötelessége, és ahhoz, hogy erőfeszítéseik ezen a területen hatékonyak legyenek, együtt kell működniük egymással, a magánszemélyek és az állami szektoron kívüli csoportok - mint például a civil társadalom, a civil szervezetek és a közösség alapú szervezetek - támogatása és bevonása mellett,

szem előtt tartva továbbá a közügyek és a köztulajdon helyes kezelése, az igazságosság, a felelősség és a törvény előtti egyenlőség elveit, valamint a közkerkölcs megőrzését és a korrupció elutasítását támogató kultúra erősítésének szükségességét,

elismeréssel szólva a bűnmegelőzéssel és a büntetőjogi igazságszolgáltatással foglalkozó bizottság, valamint az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatalának a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló munkájáról,

emlékeztetve az ezen a területen más nemzetközi és regionális szervezetek által végzett munkára, beleértve az Afrikai Unió, az Európa Tanács, a Vám-egytműködési Tanács (más néven a Vámügyi Világszervezet), az Európai Unió, az Arab Államok Ligája, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet és az Amerikai Államok Szervezete tevékenységét,

elismeréssel véve tudomásul a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló többoldalú okmányokat, beleértve többek között az Amerikai Államok Szervezete által 1996. március 29-én elfogadott korrupció elleni Amerikaközi egyezményt, az Európai Unió Tanácsa által 1997. május 26-án elfogadott, az Európai Közösségek tisztviselőinek vagy az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményt, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet által 1997. november 21-én elfogadott, a nemzetközi üzleti tranzakciók során a külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló egyezményt, az Európa Tanács Miniszterek Bizottsága által 1999. január 27-én elfogadott, a korrupcióról szóló büntetőjogi egyezményt, az Európa Tanács Miniszterek Bizottsága által 1999. november 4-én elfogadott, a korrupcióról szóló polgári jogi egyezményt és a korrupció megelőzéséről és felszámolásáról szóló, az Afrikai Unió államfői és kormánya által 2003. július 12-én elfogadott Afrikai Unió egyezményt,

üdvözölve az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményének 2003. szeptember 29-i hatálybalépését, a következőkben állapodtak meg:

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az Egyezmény célja

Ezen Egyezmény céljai a következők:

- a) elősegíteni és megerősíteni a korrupció hatékonyabb és hatásosabb megelőzésére és felszámolására irányuló intézkedéseket;
- b) elősegíteni, megkönnyíteni és támogatni a nemzetközi együttműködést és technikai segítségnyújtást a korrupció megelőzése és a korrupció ellen folytatott harc során, beleértve a vagyontárgyak visszaszerzését is;
- c) elősegíteni a közügyekben és a köztulajdonnal kapcsolatban a becsületességet, a számonkérhetőséget és a közügyek és köztulajdon helyes kezelését.

2. cikk

Értelmező rendelkezések

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

- a) „Hivatalos személy” a következőket jelenti: (i) az a személy, aki - kinevezés vagy választás alapján, tartós vagy ideiglenes jelleggel, fizetés fejében vagy fizetés nélkül - a részes államban jogalkotó, végrehajtó, közigazgatási vagy igazságszolgálati feladatot lát el, tekintet nélkül az illető személy beosztására; (ii) bármely egyéb személy, aki közfeladatot lát el, többek között állami szervezetnél vagy állami vállalatnál, vagy aki közszolgáltatást nyújt a részes állam saját jogrendszerében meghatározottak és az illető részes államhoz tartozó jogterületen alkalmazottak szerint; (iii) a részes állam saját jogrendszerében „hivatalos személy”-ként meghatározott egyéb személy. Ezen Egyezmény II. fejezetében meghatározott intézkedések alkalmazásában azonban, a „hivatalos személy” bármilyen olyan személyt jelenthet, aki közfeladatot lát el vagy közszolgáltatást nyújt a részes állam saját jogrendszerében meghatározottak és az illető részes államhoz tartozó jogterületen alkalmazottak szerint;
- b) „Külföldi hivatalos személy” azt a személyt jelenti, aki - kinevezés vagy választás alapján - valamely külföldi országban jogalkotó, végrehajtó, közigazgatási vagy igazságszolgálati feladatot lát el; továbbá bármely személyt, aki állami feladatot lát el külföldi ország számára, többek között állami szervezetnél vagy állami vállalatnál;
- c) „Nemzetközi közjogi szervezet tisztviselője” nemzetközi közalkalmazottat vagy azt a személyt jelenti, akit az illető szervezet felhatalmazott arra, hogy nevében eljárjon;
- d) „Vagyontárgy” a vagyon minden fajtáját - materiális vagy immateriális, ingó vagy ingatlan, dologi vagy eszmei - jelenti, valamint az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet vagy érdekeltséget bizonyító jogi dokumentumokat vagy okmányokat;
- e) „Bűncselekményből származó jövedelem” a közvetve vagy közvetlenül a bűncselekmény elkövetéséből származó vagy szerzett vagyont jelenti;
- f) „Zár alá vétel” vagy „lefoglalás” a vagyontárgy áthelyezésének, átváltásának, elidegenítésének vagy mozgásának ideiglenes tilalmát vagy a vagyontárgy ideiglenes megőrzésbe vagy ellenőrzés alá vételét jelenti bíróság vagy egyéb illetékes hatóság által kiadott végzés alapján;
- g) „Lefoglalás” - ami adott esetben elkobzással jár - a vagyontárgytól való tartós megfosztást jelenti bíróság vagy egyéb illetékes hatóság által kiadott végzés alapján;
- h) „Alapbűncselekmény” azt a bűncselekményt jelenti, amelynek eredményeként olyan jövedelem jött létre, amely bűncselekmény tárgyává válhat az ezen Egyezmény 23. cikkében meghatározottak szerint;
- i) „Ellenőrzött szállítás” azt a módszert jelenti, amellyel jogellenes vagy gyanús szállítmányok számára engedélyezik, hogy egy vagy több állam területét elhagyják, azon áthaladjon vagy oda belépjen az érintett államok illetékes hatóságainak tudomásával és felügyelete alatt, a bűncselekmény felderítése és a bűncselekmény elkövetésében részt vevő személyek személyazonosságának megállapítása céljából.

3. cikk

Tárgyi hatály

1. Ezt az Egyezményt kell - a benne foglalt rendelkezésekkel összhangban - alkalmazni a korrupció megelőzésére, felderítésére és büntetőeljárás megindítására, valamint az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményekből származó jövedelmek lefoglalására, zár alá vételére, elkobzására és visszajuttatására.

2. Hacsak a jelen Egyezmény másként nem rendelkezik, ennek az Egyezménynek a végrehajtása szempontjából nem szükséges, hogy az Egyezményben meghatározott bűncselekmények állami vagyont károsítsanak vagy veszélyeztessenek.

4. cikk

A szuverenitás védelme

1. A részes államok az Egyezményből fakadó kötelezettségeiket az államok szuverén egyenlőségének és területi sérthetlenségének elvével, valamint a más államok belügyeibe történő be nem avatkozás elveivel összeegyeztethető módon teljesítik.

2. Az Egyezmény egyetlen rendelkezése sem jogosít fel valamely részes államot arra, hogy egy másik állam területén joghatóságot gyakoroljon vagy olyan funkciókat lásson el, amelyeket a másik részes állam belső joga kizárólag saját hatóságainak hatáskörébe utal.

II. Fejezet

MEGELŐZŐ INTÉZKEDÉSEK

5. cikk

Megelőző jellegű korrupcióellenes politikák és gyakorlat

1. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - olyan hatékony, összehangolt korrupcióellenes politikákat dolgoznak ki, hajtanak végre, illetve folytatnak, amelyek elősegítik a társadalom részvételét, továbbá a jogállamiság, a közügyek és a köztulajdon helyes kezelése, a becsületesség, az átláthatóság és a beszámoltathatóság elveit tükrözik.

2. A részes államok arra törekednek, hogy hatékony gyakorlatot alakítsanak ki és támogassanak a korrupció megelőzésére.

3. A részes államok arra törekednek, hogy időszakosan értékeljék a vonatkozó jogi eszközöket és közigazgatási intézkedéseket a korrupció megelőzésére és leküzdésére való alkalmasságuk meghatározása érdekében.

4. A részes államok - szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - együttműködnek egymással és a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetekkel az ebben a cikkben említett intézkedések elősegítése és kidolgozása során. Ez az együttműködés magában foglalhatja a korrupció megelőzésére irányuló nemzetközi programokban és projekteknél való részvételt.

6. cikk

A korrupció megelőzésével foglalkozó testület vagy testületek

1. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - biztosítják olyan testület, illetve testületek működését, amelyek a következő eszközök segítségével szolgálják a korrupció megelőzését:

a) az ezen Egyezmény 5. cikkében említett politikák végrehajtása, illetve e politikák végrehajtásának ellenőrzése és összehangolása;

b) a korrupció megelőzésével kapcsolatos ismeretek bővítése és terjesztése.

2. A részes államok az e cikk 1. bekezdésében említett testület vagy testületek számára - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - biztosítják az ahhoz szükséges függetlenséget, hogy a testület vagy testületek hatékonyan és jogtalan befolyásolás nélkül el tudják látni feladataikat. Biztosítani kell a szükséges anyagi erőforrásokat és a szakembergárdát, valamint azt a képzést, amelyet a szakembergárda feladatai ellátása érdekében igényel.

3. A részes államok tájékoztatják az Egyesült Nemzetek főtitkárát azon hatóság vagy hatóságok nevééről és címéről, amelyek más részes államok számára támogatást nyújthatnak a korrupció megelőzésére irányuló különleges intézkedések kidolgozása és végrehajtása során.

7. cikk

Állami szektor

1. A részes államok - szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - arra törekednek, hogy a közalkalmazottak, illetve más, nem megválasztott köztisztviselők toborzására, alkalmazására, megtartására, előléptetésére és nyugdíjazására nézve olyan rendszereket fogadjanak el, tartsanak fenn és erősítsenek,

a) amelyek a hatékonyság, az átláthatóság elvein és olyan objektív kritériumokon alapulnak, mint például az érdem, a méltányosság és a rátermettség;

b) amelyek megfelelő eljárásokat foglalnak magukban a korrupció által különösen támadhatónak tekintett állami beosztásokat betöltő magánszemélyek kiválasztására és képzésére, valamint adott esetben e magánszemélyek váltakozó beosztásokba történő áthelyezésére;

c) amelyek a megfelelő díjazást és a méltányos bérskálát helyezik előtérbe, figyelembe véve a részes állam gazdasági fejlettségi szintjét;

d) amelyek oktatási és képzési programokat támogatnak, hogy eleget tudjanak tenni a közfeladatok kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátására irányuló követelményeknek, és amelyek szakosított és megfelelő képzés keretében bővítik ismereteiket a korrupciónak a feladataik ellátásával járó kockázatairól. Ezek a programok hivatkozhatnak a magatartási szabályzatokra vagy előírásokra a megfelelő területeken.

2. A részes államok az ezen Egyezmény céljainak és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelő jogalkotási és közigazgatási intézkedések meghozatalát is mérlegelik, hogy előírják a közhivatalokra való pályázás és a közhivatalokra történő megválasztás követelményeit.

3. A részes államok az ezen Egyezmény céljainak és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelő jogalkotási és közigazgatási intézkedések meghozatalát is mérlegelik, hogy javítsák a választott közhivatalokra pályázó személyek, illetve a politikai pártok finanszírozásának átláthatóságát.

4. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - arra törekednek, hogy olyan rendszereket fogadjanak el, tartsanak fenn és erősítsenek, amelyek elősegítik az átláthatóságot és megakadályozzák az összeférhetlenséget.

8. cikk

Hivatalos személyek magatartási szabályzata

1. A korrupció leküzdése érdekében a részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - többek között a feddhetlenséget, a becsületességet és a felelősséget támogatják hivatalos személyeik körében.

2. A részes államok különösen arra törekednek, hogy intézmény- és jogrendszerükön belül magatartási szabályzatokat vagy előírásokat alkalmazzanak a közfeladatok kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátására vonatkozóan.

3. E cikk rendelkezéseinek végrehajtása érdekében a részes államok - szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - figyelembe veszik a regionális, interregionális és nemzetközi szervezetek vonatkozó kezdeményezéseit, mint például a Hivatalos személyek nemzetközi magatartási szabályzatát, amely a Közgyűlés 1996. december 12-i 51/59. sz. határozatának mellékletét képezi.

4. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - intézkedések és rendszerek megállapítását, illetve kialakítását is fontolóra veszik, hogy megkönnyítsék a hivatalos személyek számára a korrupciós cselekmények bejelentését az illetékes hatóságoknál, amennyiben feladataik ellátása során ilyen cselekmények jutnak tudomásukra.

5. A részes államok - szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - olyan intézkedések és rendszerek megállapítására, illetve kialakítására törekednek, amelyek a hivatalos személyek számára előírják, hogy a megfelelő hatóságok számára nyilatkozatokat tegyenek többek között olyan külső tevékenységeikről, munkaviszonyukról, befektetéseikről, vagyonukról, továbbá jelentős ajándékokról vagy előnyökről, amelyekből hivatalos személyként ellátott feladataik tekintetében összeférhetlenség származhat.

6. A részes államok mérlegelik - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - fegyelmi vagy egyéb intézkedések meghozatalát olyan hivatalos személyekkel szemben, akik megsértik az e cikknek megfelelően meghatározott magatartási szabályzatokat.

9. cikk

Közbeszerzés és a közpénzek kezelése

1. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - megteszik a szükséges lépéseket ahhoz, hogy olyan, az átláthatóságon, versenyeztetésen és objektív döntéshozatali kritériumokon alapuló megfelelő beszerzési rendszereket alakítsanak ki, amelyek hatékonyak többek között a korrupció megelőzésében. Ezek a rendszerek, amelyek alkalmazása során figyelembe vehetők a megfelelő küszöbértékek, többek között a következőkre irányulnak:

a) a beszerzési eljárásokra és szerződésekre vonatkozó információk nyilvános terjesztése, beleértve a pályázati felhívásokról szóló tájékoztatást, valamint a szerződések odaítélésére vonatkozó vagy azzal foglalkozó információkat, a lehetséges pályázók számára elégséges időt engedve pályázataik kidolgozásához és benyújtásához;

b) a részvételi feltételek - beleértve a kiválasztási és odaítélési kritériumokat, valamint a pályázati szabályokat - előzetes megállapítása és közzététele;

c) a közbeszerzési határozatokra vonatkozó objektív és előre meghatározott kritériumok alkalmazása annak érdekében, hogy megkönnyítsék a szabályok vagy eljárások szabályszerű alkalmazásának későbbi ellenőrzését;

d) a hazai bírósági felülvizsgálat hatékony rendszere, beleértve a hatékony fellebbezési rendszert, a jogorvoslati lehetőség biztosítása érdekében abban az esetben, ha nem tartják be az ebben a bekezdésben meghatározott szabályokat vagy eljárásokat;

e) szükség szerint intézkedések a beszerzésért felelős dolgozókkal kapcsolatos ügyek szabályozására, mint például az érdekeltségről szóló nyilatkozat egyes közbeszerzések során, az átvilágítási eljárások és a képzési követelmények.

2. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - megfelelő intézkedéseket hoznak a közpénzek kezelésének nagyobb átláthatósága és számonkérhetősége érdekében. Ezek az intézkedések többek között a következőkre terjednek ki:

a) a nemzeti költségvetés elfogadására irányuló eljárások;

b) időben történő jelentéstétel a bevételekről és kiadásokról;

c) a számviteli és könyvvizsgálati szabványok rendszere és a kapcsolódó ellenőrzés;

d) hatékony és eredményes kockázatkezelési és belső szabályozó és vezérlő rendszer; és

e) szükség esetén büntető intézkedés, ha nem tesznek eleget az ebben a bekezdésben meghatározott követelményeknek.

3. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - meghozzák azokat a polgári jogi és közigazgatási intézkedéseket, amelyek révén az állami kiadásokra és bevételekre vonatkozó számviteli nyilvántartások, pénzügyi beszámolók vagy más dokumentumok sérthetlensége megőrizhető és az ilyen dokumentumok meghamisítása megelőzhető.

10. cikk

Információk közzététele

Figyelembe véve a korrupció felszámolásának szükségességét, a részes államok saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek révén közigazgatásuk átláthatósága javítható - beleértve szükség szerint a közigazgatás szervezeteinek, működésének és döntéshozatali eljárásainak átláthatóságát is. Ezek az intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban:

a) olyan eljárások vagy szabályzatok elfogadása, amelyek a közvélemény bármely tagja számára lehetővé teszik, hogy szükség szerint információkat szerezzen a közigazgatás szervezetéről, működéséről és döntéshozatali eljárásairól és - a magántitok és a személyes adatok védelmének tiszteletben tartásával - a közvéleményt érintő határozatokról és jogi aktusokról;

b) szükség szerint a közigazgatási eljárások egyszerűsítése annak érdekében, hogy a közvélemény tagjai számára megkönnyítsék a hozzáférést a döntéshozó hatóságokhoz; és

c) olyan információk közzététele, amelyek időszakos beszámolókat tartalmazhatnak a korrupció közigazgatásban előforduló kockázatairól.

11. cikk

A bírósági és ügyészségi szervekre vonatkozó intézkedések

1. Szem előtt tartva a bíróság függetlenségét és meghatározó szerepét a korrupció felszámolásában, a részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően és a bírói függetlenség sérelme nélkül - a bíróság tagjainak becsületességét és a bírói korrupció megelőzését elősegítő intézkedéseket hoznak. Ezek az intézkedések szabályokat tartalmazhatnak a bíróság tagjainak magatartására vonatkozóan.

2. Az e cikk 1. bekezdése alapján hozott intézkedésekkel azonos hatályú intézkedéseket lehet bevezetni és alkalmazni az ügyészségeken belül azokban a részes államokban, ahol az ügyészség nem a bíróság része, hanem a bíróságokéval azonos függetlenséget élvez.

12. cikk

Magánszektor

1. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - intézkedéseket hoznak a magánszektorra érintő korrupció megelőzése érdekében, megerősítik a számviteli és könyvvizsgálati előírásokat a magánszektorban, és szükség szerint hatékony, arányos és visszatartó polgári jogi, közigazgatási vagy büntetőjogi szankciókat léptetnek életbe ezen intézkedések be nem tartása esetére.

2. Az e célok megvalósításához szükséges intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban:

- a) az együttműködés támogatása a jogalkalmazó szervezetek és az érintett magánszervezetek között;
- b) az érintett magánszervezetek feddhetetlenségének megvédésére irányuló előírások és eljárások kidolgozásának támogatása, beleértve a magatartási szabályzatokat az üzleti tevékenység és valamennyi kapcsolódó szakmai tevékenység kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátása és az összeférhetlenség megelőzése érdekében, valamint a tisztességes kereskedelmi gyakorlat alkalmazásának elősegítése érdekében a vállalkozások körében és az állammal való szerződéses kapcsolatokban;
- c) az átláthatóság támogatása a magánszervezetek körében, beleértve szükség szerint a társaságok alapításában és vezetésében részt vevő jogi és természetes személyek kilétének felfedésére vonatkozó intézkedéseket is;
- d) a magánszervezetek működését szabályozó eljárásokkal való visszaélés megelőzése, beleértve az állami hatóságok által a kereskedelmi tevékenységekhez nyújtott támogatásokat és engedélyeket szabályozó eljárásokat is;
- e) az összeférhetlenség megelőzése - szükség szerint és indokolt időtartamra - korábbi hivatalos személyek szakmai tevékenységére vagy hivatalos személyeknek lemondásuk vagy nyugdíjazásuk utáni magánszektorban való alkalmazására vonatkozó korlátozások előírásával, ha ez a tevékenység vagy alkalmazotti viszony közvetlen kapcsolatban áll az e hivatalos személyeknek hivatali idejük alatt ellátott vagy általuk felügyelt feladataival;
- f) annak biztosítása, hogy a magánvállalkozások - felépítésüket és méretüket figyelembe véve - megfelelő saját belső könyvvizsgálattal és ellenőrzéseikkel járuljanak hozzá a korrupciós cselekmények megelőzéséhez és felderítéséhez, és hogy e magánvállalkozások elszámolásai és kötelező pénzügyi kimutatásai a megfelelő könyvvizsgálati és igazolási eljárásoknak legyenek alávetve.

3. A korrupció megelőzése érdekében a részes államok meghozzák a szükséges intézkedéseket, amelyek - a könyvek és a feljegyzések vezetésére, a pénzügyi kimutatások közzétételére, valamint a számviteli és könyvvizsgálati előírásokra vonatkozó saját törvényeinek és rendeleteinek megfelelően - tiltják a következő, ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bármely bűncselekmény elkövetése céljából végzett cselekményeket:

- a) könyvelésen kívüli elszámolások létrehozása;
- b) könyvelésen kívüli vagy nem megfelelően azonosított tranzakciók végzése;
- c) nem létező kiadások elszámolása;
- d) kötelezettségek feltüntetése a kedvezményezettek téves megnevezésével;
- e) hamis dokumentumok használata; és
- f) a könyvelési dokumentumok szándékos megsemmisítése jogszabály által megjelölt időpontnál korábban.

4. A részes államok tiltják a kenőpénznek minősülő kiadások adóból való levonását, mivel a kenőpénz az ezen Egyezmény 15. és 16. cikkének megfelelően meghatározott bűncselekmények tényállásainak alapeleme, továbbá - értelemszerűen - a korrupciós magatartás során felmerült egyéb kiadások adóból történő levonását.

13. cikk

A társadalom részvétele

1. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak - a rendelkezésükre álló eszközökön belül és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően -, hogy elősegítsék a magánszemélyek és az állami szektoron kívüli csoportok, mint például a civil társadalom, a nem kormányzati szervezetek és a közösségi alapú szervezetek aktív részvételét a korrupció megelőzésében és leküzdésében, és hogy bővítsék a közvélemény ismereteit a korrupció létezéséről, okairól és veszélyességéről. Ezt a részvételt olyan intézkedésekkel kell erősíteni, mint például:

- a) a döntéshozatali eljárások átláthatóságának javítása és a közvélemény azokban való részvételének elősegítése;
- b) a közvélemény tényleges hozzáféréseinek biztosítása az információkhoz;
- c) a korrupció elutasításához hozzájáruló, a közvélemény tájékoztatását szolgáló tevékenységek végzése, valamint közoktatási programok folytatása, beleértve az iskolai és az egyetemi tananyagot is;
- d) a korrupcióval kapcsolatos információk kérésének, átvételének, közzétételének és terjesztésének szabadsága, tiszteletben tartása, elősegítése és védelme. Ez a szabadság bizonyos mértékig korlátozható, de csak a jog által a következők érdekében előírt módon és szükséges mértékben:
 - (i) mások jogainak vagy jó hírének tiszteletben tartása;
 - (ii) a nemzetbiztonság, a közrend, a közegészség vagy a közérkölcsek védelme.

2. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy az ebben az Egyezményben említett jelentősebb korrupcióellenes testületeket a közvélemény megismerje, és szükség szerint biztosítják a hozzáférést ezekhez a

testületekhez bármilyen olyan esemény - akár névtelenül történő - bejelentése érdekében, amely az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekménynek minősülhet.

14. cikk

A pénzmosás megelőzésére irányuló intézkedések

1. A részes államok:

a) Hatáskörükön belül a pénzmosás valamennyi formájának felderítése és megghiúsítása érdekében létrehozzák a bankok és a banknak nem minősülő pénzügyi intézetek átfogó hazai szabályozási és felügyeleti rendszerét, beleértve a pénz- vagy értéktárgyakra irányuló, hivatalos vagy nem hivatalos szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyeket és szükség szerint a pénzmosás szempontjából különösen veszélyeztetett más testületeket is, amely rendszer hangsúlyozza az ügyfél és szükség szerint a hasznos hűző tulajdonos személyének azonosítására, a nyilvántartás-vezetésre és a gyanús tranzakciók bejelentésére vonatkozó előírásokat.

b) Ezen Egyezmény 46. cikkének sérelme nélkül biztosítják, hogy a pénzmosás felszámolásának szentelt közigazgatási, szabályozási, jogalkalmazó és egyéb hatóságok (beleértve adott esetben a saját jogrendszerükben a bíróságokat is) képesek együttműködni és információkat cserélni országos és nemzetközi szinten a saját jogszabályai által előírt feltételeken belül, és ennek érdekében mérlegelik egy országos pénzügyi nyomozó egység létesítését, amely központként szolgál a lehetséges pénzmosásra vonatkozó információk összegyűjtése, elemzése és terjesztése érdekében.

2. A részes államok mérlegelik olyan megvalósítható intézkedések végrehajtását, amelyekkel felderíthetik és figyelemmel kísérhetik a készpénz és a megfelelő forgatható eszközök határaikon keresztüli mozgását, az információk helyes felhasználásának biztosítására irányuló biztosítékoktól függően és a törvényes tőkemozgás akadályozása nélkül. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják azt a követelményt, hogy a magánszemélyek és a vállalkozások bejelentést tegyenek jelentős mennyiségű készpénz és ennek megfelelő forgatható eszköz határokon túli mozgásáról.

3. A részes államok mérlegelik azon megfelelő és megvalósítható intézkedések végrehajtását, amelyek a következőket írják elő a pénzügyi intézetek számára, a pénzügyi átutalásokat végzőket is beleértve:

a) a megbízóról pontos és komoly tájékoztatást adjanak a pénzeszközök elektronikus átutalására szolgáló formanyomtatványokon és a kapcsolódó üzenetekben;

b) ezt a tájékoztatást az egész kifizetési láncolaton keresztül fenntartsák; és

c) fokozott vizsgálat alá vessék olyan pénzeszközök átutalását, amelyek nem tartalmaznak kimerítő tájékoztatást a megbízóról.

4. Az e cikk alapján való országos szabályozási és felügyeleti rendszer létrehozása során és az ezen Egyezmény más cikkeinek sérelme nélkül, a részes államokat felkérjük, hogy használják útmutatóként a regionális, régióközi és nemzetközi pénzmosás elleni szervezetek kapcsolódó kezdeményezéseit.

5. A részes államok arra törekednek, hogy a pénzmosás felszámolása érdekében bírósági, jogalkalmazó és pénzügyi szabályozó hatóságaik körében globális, regionális, kistérségi és kétoldalú együttműködést hozzanak létre és támogassanak.

III. Fejezet

BŰNCSELEKMÉNNYÉ MINŐSÍTÉS ÉS JOGALKALMAZÁS

15. cikk

Országos szervek hivatalos személyeinek megvesztegetése

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) Hivatalos személynek jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérese, felajánlása vagy adása magának a tisztviselőnek vagy más személy vagy szervezet javára azért, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

b) Jogtalan előnynek a hivatalos személy általi közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára azért, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

16. cikk

Külföldi hivatalos személyek és nemzetközi közjogi szervezetek tisztviselőinek megvesztegetése

1. A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák a külföldi hivatalos személyeinek vagy nemzetközi közjogi szervezet tisztviselőjének jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérését, felajánlását vagy adását maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára, annak érdekében, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

2. A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák jogtalan előnynek a külföldi hivatalos személy vagy nemzetközi közjogi szervezet tisztviselője általi közvetve vagy közvetlenül történő kérését vagy elfogadását maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára, annak érdekében, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

17. cikk

Vagyontárgy hivatalos személy általi elsikkasztása, jogtalan elsajátítása vagy egyéb eltulajdonítása

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák vagyontárgynak, állami vagy magántulajdonban lévő pénzeszközöknek, értékpapíroknak vagy munkaköréből eredően a hivatalos személy gondjára bízott egyéb értékeknek a hivatalos személy általi elsikkasztását, jogtalan elsajátítását vagy egyéb eltulajdonítását maga a hivatalos személy vagy más személy vagy szervezet javára.

18. cikk

Befolyással üzérkedés

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) Hivatalos személynek vagy más személynek jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérése, felajánlása vagy adása annak érdekében, hogy a hivatalos személy vagy a személy visszaéljen valódi vagy vélt befolyásával, hogy a részes állam közigazgatási vagy állami hatóságától jogtalan előnyre tegyen szert a cselekmény eredeti felbujtója vagy más személy javára;

b) Jogtalan előnynek a hivatalos személy vagy más személy általi közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása maga a hivatalos személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy a hivatalos személy vagy a személy visszaéljen valódi vagy vélt befolyásával, hogy a részes állam közigazgatási vagy állami hatóságától jogtalan előnyre tegyen szert.

19. cikk

Hivatali visszaélés

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák a hivattal vagy beosztással való visszaélést, vagyis ha a hivatalos személy feladatai teljesítése során a jogszabályok megsértésével valamit megtesz vagy valaminek a megtételétől tartózkodik annak érdekében, hogy a maga vagy más személy vagy szervezet javára jogtalan előnyre tegyen szert.

20. cikk

Jogellenes meggazdagodás

Alkotmányuktól és jogrendszerük alapelveitől függően a részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák a jogellenes meggazdagodást, vagyis ha a hivatalos személy vagyonaiban olyan jelentős növekedés mutatkozik, amelyre törvényes jövedelme alapján nem tud megfelelő magyarázatot adni.

21. cikk

Megvesztegetés a magánszektorban

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy - szándékosság esetén - a következők gazdasági, pénzügyi vagy kereskedelmi tevékenységek kapcsán történő elkövetését bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) Jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérese, felajánlása vagy adása olyan személynek, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik, maga a személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy az illető kötelezettségei megszegésével valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon;

b) Jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása olyan személy által, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik, maga a személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy az illető kötelezettségei megszegésével valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

22. cikk

Vagyontárgy elsikkasztása a magánszektorban

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy - a gazdasági, pénzügyi vagy kereskedelmi tevékenységek során való szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák vagyontárgynak, magántulajdonban lévő pénzeszközöknek, értékpapíroknak vagy munkaköréből eredően az illető személy gondjára bízott egyéb értékeknek az olyan személy általi elsikkasztását, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik.

23. cikk

Bűncselekményből származó jövedelmek tisztára mosása

1. A részes államok - saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően - elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) *(i)* vagyontárgy átalakítása vagy áthelyezése annak tudatában, hogy a vagyontárgy bűncselekményből származó jövedelem, annak érdekében, hogy eltitkolják vagy elrejtésük a vagyontárgy jogellenes származását, vagy hogy az alapul szolgáló bűncselekményben részt vevő személy kivonja magát cselekménye jogi következményei alól;

(ii) a vagyontárgy valódi jellegének, forrásának, feltalálási helyének, elrendezésének, mozgásának, tulajdonjogának vagy kapcsolódó jogainak eltitkolása vagy elrejtése annak tudatában, hogy az illető vagyontárgy bűncselekményből származik;

b) Jogrendszerük alapvető koncepcióitól függően:

(i) vagyontárgy megszerzése, birtoklása és használata az átvétel idejében annak tudatában, hogy az illető vagyontárgy bűncselekményből származik;

(ii) az e cikknek megfelelően meghatározott bármely bűncselekmény elkövetésében való részvétel, az elkövetésre való szövetkezés vagy összeesküvés, az elkövetés megkísérlése és az elkövetés elősegítése, az elkövetésre való felbujtás, az elkövetés megkönnyítése és az elkövetésre vonatkozó tanácsadás.

2. Az e cikk 1. bekezdésének végrehajtása vagy alkalmazása érdekében:

a) a részes államok arra törekednek, hogy az e cikk 1. bekezdését az alapul szolgáló bűncselekmények legszélesebb körére alkalmazzák;

b) a részes államok minimumként az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekményeket az alapul szolgáló bűncselekmények körébe vonják;

c) a fenti *b)* pont alkalmazásában, az alapul szolgáló bűncselekmények a kérdéses részes állam joghatóságán belül és kívül elkövetett bűncselekményeket egyaránt magukban foglalják. A részes állam joghatóságán kívül elkövetett bűncselekmények akkor minősülnek alapul szolgáló bűncselekményeknek, ha az illető elkövetési magatartás az elkövetés helye szerinti állam saját jogrendje alapján bűncselekménynek minősül és ha ott követték volna el, az e cikket végrehajtó vagy alkalmazó részes állam saját jogrendjére alapján is bűncselekménynek minősülne;

d) a részes államok az Egyesült Nemzetek főtítkárnak átadják az e cikket hatályba léptető jogszabályaik és későbbi módosításaik másolatait vagy azok leírását;

e) ha a részes állam saját jogrendszerének alapelvei előírják, elrendelhető, hogy az e cikk 1. bekezdésében meghatározott bűncselekményeket ne alkalmazzák az alapul szolgáló bűncselekményt elkövető személyekre.

24. cikk

Elrejtés

Az ezen Egyezmény 23. cikke rendelkezéseinek sérelme nélkül, a részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy - szándékos elkövetés esetében az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott valamely bűncselekmény elkövetése után, de az illető bűncselekményben való részvétel nélkül - bűncselekménnyé nyilvánítsák a vagyontárgy elrejtését vagy folyamatos visszatartását, ha az illető személy tudja, hogy a vagyontárgy az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott valamely bűncselekményből származik.

25. cikk

Az igazságszolgáltatás akadályozása

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket - szándékos elkövetés esetében - bűncselekménnyé nyilvánítsák:

a) fizikai erőszak, fenyegetés vagy megfélemlítés alkalmazása, vagy jogtalan előny ígérete, felajánlása vagy adása annak érdekében, hogy hamis tanúvallomást tegyenek, vagy hogy befolyásolják a tanúvallomás megtételét vagy a bizonyíték szolgáltatását az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekmény elkövetésével kapcsolatos eljárás során;

b) fizikai erőszak, fenyegetés vagy megfélemlítés alkalmazása annak érdekében, hogy befolyásolják bíró vagy jogalkalmazó tisztviselő hivatali kötelezettségeinek gyakorlását az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban. Ebben a pontban semmi sem érinti a részes államok azon jogát, hogy a hivatalos személy egyéb kategóriáit védelemben részesítő jogszabályokkal rendelkezzenek.

26. cikk

Jogi személyek felelőssége

1. A részes államok elfogadják azokat az intézkedéseket amelyek szükségesek ahhoz, hogy - jogelveiknek megfelelően - megállapítsák a jogi személyek felelősségét az ezen Egyezmény szerint megállapított bűncselekményekben való részvétel esetében.

2. A részes állam jogelveitől függően, a jogi személyek felelőssége büntetőjogi, polgári jogi vagy közigazgatási lehet.

3. Ez a felelősség nem érinti a bűncselekményt elkövető természetes személyek büntetőjogi felelősségét.

4. A részes államok különösen biztosítják, hogy az e cikk értelmében felelős jogi személyeket hatáson, arányos és visszatartó büntetőjogi és nem büntetőjogi szankciókkal sújtják, beleértve a pénzbeli szankciókat is.

27. cikk

Részvétel és kísérlet

1. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket hozhatnak, amelyek ahhoz szükségesek, hogy - hazai joguknak megfelelően - bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményben bármilyen minőségben - bűncselekményként vagy felbujtóként - való részvételt.

2. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket tehetnek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy - hazai joguknak megfelelően - bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésének kísérletét.

3. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket tehetnek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy - hazai joguknak megfelelően - bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményre tett előkészületet.

28. cikk

Tudomás, szándék és cél mint a bűncselekmény elemei

Az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elemeként előírt tudomásra, szándéokra és célra az objektív

tényszerű körülményekből lehet következtetni.

29. cikk

Elévülés

A részes államok szükség szerint hazai jogukban hosszú elévülési időtartamot állapítanak meg az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekménnyel szembeni eljárások megkezdéséhez, és hosszabb elévülési időtartamot állapítanak meg vagy felfüggesztik az elévülést, ha a feltételezett elkövető kivonta magát az igazságszolgáltatás alól.

30. cikk

Büntetőeljárás, ítélethozatal és szankciók

1. A részes államok az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetését annak súlyosságával arányos szankciókkal sújtják.
2. A részes államok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy - jogrendszerüknek és alkotmányos elveiknek megfelelően - megfelelő egyensúlyt alakítsanak ki vagy tartsanak fenn a hivatalos személyeik számára feladataik ellátása érdekében biztosított mentességek vagy igazságszolgáltatási kiváltságok és - ha szükséges - az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények hatékony nyomozásának, büntetőeljárás megindításának és elbírálásának lehetősége között.
3. A részes államok arra törekednek, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény miatti büntetőeljárás vonatkozásában hazai joguk által biztosított döntési jogkört úgy gyakorolják, hogy a lehető leghatékonyabbá tegyék a felderítési és felelősségre vonási intézkedéseket ezen bűncselekmények tekintetében és kellő figyelemben részesítsék az ezen bűncselekmények elkövetésétől való elrettentés követelményét.
4. Az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények esetében a részes államok - hazai joguknak megfelelően és kellő figyelemmel a védekezés jogára - törekednek arra, hogy a tárgyalásig vagy fellebbezésig való ideiglenes szabadon bocsátásáról szóló határozatokkal kapcsolatosan előírt feltételek vegyék figyelembe azt, hogy a vádlott jelenlétét biztosítani kell a későbbi büntetőeljárások során.
5. A részes államok figyelembe veszik a kérdéses bűncselekmény súlyát, amikor a bűncselekményért elítélt személyek korábbi szabadon bocsátásának vagy feltételes szabadlábra helyezésének lehetőségét veszik fontolóra.
6. A részes államok - jogrendszerük alapelveinek megfelelő mértékben - olyan eljárások kialakítását veszik fontolóra, amelyek során az ezen Egyezmény szerinti bűncselekménnyel vádolt hivatalos személyt, a megfelelő hatóság szükség szerint elbocsáthatja, felfüggesztheti vagy más beosztásba helyezheti, szem előtt tartva az ártatlanság véelme elvének tiszteletben tartását.
7. Ha azt a bűncselekmény súlya indokolja, a részes államok - jogrendszerük alapelveinek megfelelő mértékben - fontolóra veszik olyan eljárások kialakítását, amelyek alapján az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekben elítélt személyeket hazai jogukban meghatározott időtartamra bírósági végzés vagy más megfelelő eszköz útján kizárják a következőkből:
 - a) közhivatal ellátása; és
 - b) hivatal ellátása teljes vagy részleges állami tulajdonban lévő vállalatnál.
8. Ezen cikk 1. bekezdése nem érinti az illetékes hatóságok által a közalkalmazottakkal szemben gyakorolt fegyelmi jogkört.
9. Ebben az Egyezményben semmi sem érinti azt az elvet, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények és az alkalmazandó jogi védelem vagy a lefolytatás törvényességét ellenőrző más jogelvek leírását a részes állam hazai joga számára tartják fenn, és ezeket a bűncselekményeket e hazai jognak megfelelően kell üldözni és büntetni.
10. A részes államok arra törekednek, hogy elősegítsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményeket elkövető személyek visszailleszkedését a társadalomba.

31. cikk

Zár alá vétel, lefoglalás és elkobzás

1. A részes államok - hazai jogrendszerükön belül a lehető legnagyobb mértékben - meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a következők elkobzását:

a) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelmek vagy az ilyen jövedelem értékének megfelelő értékű vagyontárgy;

b) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények során felhasznált vagy felhasználni szánt vagyontárgy, berendezés vagy egyéb eszköz.

2. A részes államok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az ezen cikk 1. bekezdésében említett tételnek a későbbi elkobzás érdekében történő azonosítását, nyomon követését, zár alá vételét vagy lefoglalását.

3. A részes államok - hazai joguknak megfelelően - elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek az ezen cikk 1. és 2. bekezdése szerinti zár alá vett, lefoglalt vagy elkobzott vagyontárgyak illetékes hatóságok általi kezelésének szabályozásához szükségesek.

4. Ha ezeket a bűncselekményből származó jövedelmeket részben vagy egészben más vagyontárggyá alakították vagy változtatták át, a jövedelmek helyett erre a vagyontárgyra kell alkalmazni az ezen cikkben említett intézkedéseket.

5. Ha ezeket a bűncselekményből származó jövedelmeket törvényes forrásból származó vagyontárggyal vegyítik, a vegyített jövedelem becsült értékéig ezt a vagyontárgyat kell - a zár alá vételre vagy lefoglalásra vonatkozó jogkör sérelme nélkül - elkobozni.

6. A bűncselekményből származó jövedelemből, illetve az abból a vagyontárgyból származó jövedelemre és más haszonra, amelyre a bűncselekményből származó jövedelmet átalakították vagy átváltoztatták, vagy amellyel a bűncselekményből származó jövedelmet vegyítették, szintén az ebben a cikkben említett intézkedéseket kell alkalmazni, ugyanolyan módon és mértékben, mint a bűncselekményből származó jövedelem esetében.

7. Ezen cikk és az Egyezmény 55. cikke alkalmazásában a részes államok a banki, pénzügyi vagy üzleti feljegyzések rendelkezésre bocsátásának vagy zár alá vételének elrendelésére hatalmazzák fel bíróságukat vagy egyéb illetékes hatóságukat. A részes állam a banktitok alapján nem tagadhatja meg az ezen bekezdés rendelkezései alapján való eljárást.

8. A részes államok fontolóra vehetik annak lehetőségét, hogy az elkövető számára előírják, hogy a hazai jog alapelveinek, valamint a bírósági vagy egyéb eljárások jellegének megfelelő mértékben bizonyítsa az állítólagosan bűncselekményből származó jövedelem vagy az elkobzandó egyéb vagyontárgy törvényes eredetét.

9. Ezen cikk rendelkezései nem értelmezhetők jóhiszemű harmadik személyek jogainak hátrányára.

10. Ebben a cikkben semmi sem érinti azt az elvet, hogy az említett intézkedéseket a részes állam hazai joga rendelkezéseinek megfelelően és ezen rendelkezésektől függően kell meghatározni és végrehajtani.

32. cikk

A tanúk, a szakértők és a sértettek védelme

1. A részes államok - hazai jogrendszerüknek megfelelően és lehetőségeikhez képest - hatékony védelmet biztosítanak a lehetséges megtorlással vagy megfélemlítéssel szemben azon tanúk és szakértők számára, akik az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekkel kapcsolatosan tanúvallomást tesznek, és adott esetben rokonaik vagy a hozzájuk közel álló személyek számára is.

2. Az ezen cikk 1. bekezdésében említett intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban, a vádlott jogainak sérelme nélkül, a jogszerű eljáráshoz való jogot is beleértve:

a) Az ilyen személyek fizikai védelmére irányuló eljárások kialakítása, mint például - a szükséges és megvalósítható mértékben - tartózkodási helyük megváltoztatása és adott esetben annak engedélyezése, hogy az ilyen személyek személyazonosságával vagy tartózkodási helyével kapcsolatos információkat ne hozzák nyilvánosságra vagy a nyilvánosságra hozattal kapcsolatosan korlátozásokat írjanak elő;

b) Olyan bizonyítási szabályok kialakítása, amelyek biztosítják, hogy a tanúk és a szakértők tanúvallomásukat saját biztonságuk veszélyeztetése nélkül tehessék meg, mint például annak engedélyezése, hogy a tanúvallomást az olyan kommunikációs eszközök használatával tegyék meg, mint például videó vagy más megfelelő eszköz.

3. A részes államok fontolóra veszik, hogy más államokkal megállapodásokat kötnek az e cikk 1. bekezdésében említett személyek tartózkodási helyének megváltoztatása érdekében.

4. E cikk rendelkezéseit kell alkalmazni a sértettekre, ha azok egyben tanúk is.

5. A részes államok - hazai joguktól függően - lehetővé teszik, hogy a sértettek véleményét és aggályait az elkövetőkkel szembeni büntetőeljárás megfelelő szakáiban a védelemhez való jog sérelme nélkül előterjesszék és vizsgálják.

*33. cikk***A bejelentő személyek védelme**

A részes államok fontolóra veszik, hogy hazai jogrendszerükbe megfelelő intézkedéseket illesztenek azon személyek hátrányos bánásmódban való részesítésével szemben, akik jóhiszeműen és megalapozottan az illetékes hatóságoknál az ezen Egyezmény szerinti bűncselekménnyel kapcsolatos tényről bejelentést tesznek.

*34. cikk***A korrupciós cselekmény következményei**

Kellő figyelemmel a harmadik személyek jóhiszeműen szerzett jogaira, a részes államok - hazai joguk alapelveinek megfelelően - intézkedéseket hoznak a korrupció következményeinek rendezése érdekében. Ebben az összefüggésben a részes államok a korrupciót a jogi eljárások során elégséges tényezőnek tekinthetik ahhoz, hogy egy szerződést megsemmisítsenek vagy hatályon kívül helyezzenek, koncessziót vagy hasonló aktust visszavonjanak, vagy hogy egyéb jogorvoslati intézkedést tegyenek.

*35. cikk***Kártérítés**

A részes államok - hazai joguk elveinek megfelelően - meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek feljogosítják a korrupciós cselekmény eredményeként kárt szenvedett szervezeteket vagy személyeket kártérítés iránti jogi eljárás indítására a kárért felelősökkel szemben.

*36. cikk***Szakhatóságok**

A részes államok - jogrendszerük alapelveinek megfelelően - biztosítják a bűnüldözés keretében a korrupció elleni fellépésre szakosodott testület, testületek vagy személyek működését. E testület, testületek vagy személyek számára - a részes állam jogrendszere alapelveinek megfelelően - biztosítják azt a függetlenséget, amely szükséges ahhoz, hogy feladataikat hatékonyan és jogtalan befolyás nélkül láthassák el. E személyeknek vagy e testület vagy testületek szakembergárdáját megfelelő képzésben kell részesíteni, és feladataik teljesítéséhez megfelelő anyagi forrásokkal kell ellátni.

*37. cikk***A bűnüldöző hatóságokkal való együttműködés**

1. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy azokat a személyeket, akik az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény elkövetésében részt vesznek vagy részt vettek, arra ösztönözzék, hogy az illetékes hatóságok számára nyomozati és bizonyítási célokra hasznos információkat szolgáltatassanak, és hogy olyan tényleges, konkrét segítséget nyújtsanak az illetékes hatóságok számára, ami hozzájárulhat az elkövetőknek a bűncselekményből származó jövedelmektől való megfosztásához és az ilyen jövedelmek visszaszerzéséhez.

2. A részes államok fontolóra veszik annak a lehetőségnek a biztosítását, hogy szükséges esetekben enyhítik az olyan terheltek büntetését, akik jelentős együttműködést tanúsítottak az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény nyomozása vagy a vádemelés során.

3. A részes államok fontolóra veszik annak a lehetőségnek a biztosítását, hogy - hazai joguk alapelveinek megfelelően - büntetőeljárás alóli mentességet adnak azon személy számára, aki jelentős együttműködést tanúsított az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmények nyomozása vagy a vádemelés során.

4. Az ilyen személyek védelmére az ezen Egyezmény 32. cikkében előírtakat kell értelemszerűen alkalmazni.

5. Ha az e cikk 1. bekezdésében említett, az egyik részes államban tartózkodó személy tud lényeges együttműködést nyújtani egy másik részes állam illetékes hatóságai számára, az érintett részes államok fontolóra vehetik, hogy - hazai joguknak megfelelően - megállapodásokat kötnek arról, hogy a másik részes állam biztosítja az e cikk 2. és 3. bekezdésében rögzített bánásmódot.

38. cikk

A hazai hatóságok közötti együttműködés

A részes államok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy - hazai joguknak megfelelően - ösztönözzék az együttműködést egyrészt állami hatóságaik, valamint hivatalos személyeik, másrészt a bűncselekmények nyomozásáért és a vádemelésért felelős hatóságaik között. Ez az együttműködés a következőket foglalhatja magában:

- a) saját kezdeményezésre ez utóbbi hatóságok tájékoztatása arról, ha alapos okkal gyanítható, hogy az ezen Egyezmény 15., 21. és 23. cikkében megállapított bűncselekményeket elkövették; vagy
- b) kérésre az összes szükséges információ szolgáltatása ez utóbbi hatóságok számára.

39. cikk

A hazai hatóságok és a magánszektor közötti együttműködés

1. A részes államok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy - hazai joguknak megfelelően - ösztönözzék az együttműködést hazai nyomozó és ügyési hatóságaik és a magánszektorbeli szervezetek, különösen a pénzintézetek között, az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetésével kapcsolatos ügyek tekintetében.

2. A részes államok fontolóra veszik állampolgáraik és a területükön állandó lakóhellyel rendelkező személyek ösztönzését arra, hogy a nemzeti nyomozó és ügyési hatóságok számára jelentsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetését.

40. cikk

Banktitok

A részes államok biztosítják, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények hazai bűnügyi nyomozása esetében hazai jogrendszerükön belül megfelelő mechanizmusok állnak rendelkezésre a banktitokra vonatkozó jogszabályok alkalmazásából felmerülő akadályok felszámolása érdekében.

41. cikk

Bűnügyi nyilvántartás

A részes államok olyan jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket fogadhatnak el, amelyek lehetővé teszik, hogy - a megfelelőnek ítélt feltételek mellett és cél érdekében - tekintetbe vegyék az állítólagos elkövető korábbi elítélését egy másik államban annak érdekében, hogy ezt az információt felhasználják az ezen Egyezmény szerinti bűncselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárás során.

42. cikk

Joghatóság

1. A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megállapítsák joghatóságukat az ezen Egyezményben meghatározott bűncselekmények vonatkozásában, ha:

- a) a bűncselekményt az illető részes állam területén követik el; vagy
- b) a bűncselekményt az elkövetés idején az illető részes állam zászlaja alatt hajózó vízi jármű vagy az illető részes állam jogszabályai szerint bejegyzett repülőgép fedélzetén követik el.

2. Az ezen Egyezmény 4. cikkétől függően, a részes állam az ilyen bűncselekmények tekintetében akkor is megállapíthatja

joghatóságát, ha:

- a) a bűncselekményt az illető részes állam állampolgárával szemben követik el; vagy
- b) a bűncselekményt az illető részes állam állampolgára vagy a részes állam területén állandó lakóhellyel rendelkező hontalan személy követi el; vagy
- c) az ezen Egyezmény 23. cikk 1. bekezdés b) pont (ii) alpontjában megállapított bűncselekmények egyikét a részes állam területén kívül követik el azzal a céllal, hogy a részes állam területén belül az ezen Egyezmény 23. cikk 1. bekezdés a) pont (i) vagy (ii) alpontjának vagy a b) pont (i) alpontjának megfelelően megállapított bűncselekményt kövessenek el; vagy
- d) a bűncselekményt a részes állammal szemben követik el.

3. Az ezen Egyezmény 44. cikke érdekében, a részes államok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek joghatóságuk megállapításához az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények tekintetében, ha a területükön található állítólagos elkövetőt kizárólag azon az alapon nem adják ki, mert az állampolgáruk.

4. A részes államok megteszik azokat az intézkedéseket is, amelyek szükségesek lehetnek joghatóságuk megállapításához az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények tekintetében, ha az állítólagos elkövető a területükön található és az érintett személyt nem adják ki.

5. Ha az ezen cikk 1. vagy 2. bekezdése alapján joghatóságát gyakorló részes államot arról értesítik, illetve arról szerez tudomást, hogy ugyanazon elkövetési magatartás tekintetében más részes állam is folytat nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást, akkor az érintett részes államok illetékes hatóságai tevékenységeik összehangolása érdekében szükség esetén konzultálnak egymással.

6. Az általános nemzetközi jogi normák sérelme nélkül, ez az Egyezmény nem zárja ki, hogy a részes állam hazai jogával összhangban megállapított büntető joghatóságát gyakorolja.

IV. Fejezet

NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

43. cikk

Nemzetközi együttműködés

1. A részes államok büntetőügyekben az ezen Egyezmény 44-50. cikkeinek megfelelően együttműködnek egymással. A részes államok - szükség szerint és hazai jogrendszerüknek megfelelően - fontolóra veszik, hogy támogatást nyújtanak egymásnak a korrupcióval kapcsolatos polgári jogi és közigazgatási ügyek felderítése és eljárásai során.

2. A nemzetközi együttműködés során, ha a kettős büntethetőséget követelményként írják elő, ezt a követelményt teljesítettnek tekintik - tekintet nélkül arra, hogy a megkeresett részes állam joga a bűncselekményt ugyanazon bűncselekményi kategórián belül helyezi-e el, vagy a bűncselekmény esetében ugyanazt az elnevezést használja-e, mint a megkereső részes állam -, ha a segítségkérés tárgyát képező bűncselekmény alapjául szolgáló elkövetői magatartás mindkét részes állam joga alapján bűncselekménynek minősül.

44. cikk

Kiadatás

1. Ezt a cikket kell alkalmazni az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekre, ha a kiadási kérelemben megnevezett személy a megkeresett részes állam területén tartózkodik, feltéve, hogy a kiadási kérelem alapjául szolgáló bűncselekmény mind a megkereső részes állam, mind pedig a megkeresett részes állam hazai joga alapján büntetendő.

2. Nem érintve az e cikk 1. bekezdésében foglalt rendelkezéseket, a részes állam - ha joga ezt lehetővé teszi - engedélyezheti valamely személy kiadását az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó olyan bűncselekményért, amely saját hazai joga alapján nem büntetendő.

3. Ha a kiadási kérelem több, egymástól különböző bűncselekményt tartalmaz, amelyek közül legalább egy ezen cikk alapján kiadási bűncselekménynek minősül, mások azonban - annak ellenére, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekhez kapcsolódnak - nem képezik kiadás tárgyát a kiszabható szabadságvesztés tartama miatt, a megkeresett részes állam ezt a cikket ez utóbbi bűncselekmények tekintetében is alkalmazhatja.

4. Az ezen cikk hatálya alá tartozó minden bűncselekményt úgy kell tekinteni, mintha az kiadatási bűncselekménynek minősülne valamely, a részes államok között hatályban lévő kiadatási szerződés alapján. A részes államok vállalják, hogy ezeket a bűncselekményeket kiadatási bűncselekménynek minősítik minden, közöttük megkötésre kerülő kiadatási szerződés esetén. A részes állam - ha joga engedi, hogy ezt az Egyezményt a kiadatás alapjaként alkalmazza - nem tekinti politikai bűncselekménynek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményeket.

5. Ha a részes állam, amely a kiadatást hatályos szerződéstől teszi függővé, olyan részes államtól kap kiadatási kérelmet, amellyel nincsen kiadatási szerződése, ezt az Egyezményt a kiadatás jogalapjának tekintheti az ezen cikk hatálya alá tartozó bármely bűncselekmény tekintetében.

6. A részes állam, amely a kiadatást hatályos szerződéstől teszi függővé:

a) a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okmány letétbe helyezésekor vagy az ezen Egyezményhez való csatlakozáskor, tájékoztatja az Egyesült Nemzetek főtitkárát arról, hogy ezt az Egyezményt jogalappal tekinti-e az ezen Egyezmény többi részes államaival való kiadatási eljárás során; és

b) ha ezt az Egyezményt nem tekinti a kiadatási eljárás jogalapjának, adott esetben kiadatási szerződések megkötésére törekedik az ezen Egyezmény többi részes államával e cikk végrehajtása érdekében.

7. A részes államok, amelyek a kiadatást nem teszik hatályos szerződéstől függővé, maguk között az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekményeket kiadatási bűncselekményekként ismerik el.

8. A kiadatás a megkeresett részes állam hazai joga vagy az alkalmazandó kiadatási szerződések által előírt feltételektől függ, többek között a kiadatási bűncselekményekre vonatkozó minimális büntetéssel kapcsolatos követelményektől és azoktól az okoktól, amelyek alapján a megkeresett részes állam megtagadhatja a kiadatást.

9. A részes államok - hazai joguktól függően - a kiadatási eljárások felgyorsítására és az eljárásokkal kapcsolatos bizonyítási követelmények egyszerűsítésére törekednek az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében.

10. Hazai joga és kiadatási szerződesei rendelkezéseitől függően, a megkeresett részes állam - a megkereső részes állam kérésére, és ha meggyőződött arról, hogy a sürgető körülmények ezt indokolják - a személyt, akinek kiadatását kérik, és aki területén található, őrizetbe veszi vagy megfelelő intézkedést hoz annak biztosítása érdekében, hogy az illető a kiadatási eljárás során jelen legyen.

11. Ha valamely részes állam kizárólag azon az alapon nem adja ki a területén tartózkodó feltételezett elkövetőt az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekményért, mert az illető az állampolgára, a kiadatási kérelmet előterjesztő részes állam kérésére köteles az ügyet indokolatlan késedelem nélkül illetékes hatóságai elé vinni büntetőeljárás indítása céljából. Ezek a hatóságok a határozataikat ugyanolyan feltételek szerint hozzák meg, mint az érintett részes állam jogában súlyosnak minősülő, bármely más bűncselekmény esetében. Az érintett részes államok együttműködnek egymással, különösen eljárási és bizonyítási szempontból, a büntetőeljárás hatékonyságának biztosítása érdekében.

12. Amennyiben egy részes állam csak azzal a feltétellel adhatja ki vagy adhatja át saját állampolgárát más államnak, hogy az illetőt visszaszállítják ebbe az államba annak a büntetőpernek vagy büntetőeljárásnak az eredményeként kiszabott büntetés letöltésére, amelynek érdekében a kiadatást vagy átadást kérték, és ez az állam, valamint a kiadatási kérelmet előterjesztő állam megegyeznek ebben, illetve az általuk megfelelőnek ítélt egyéb feltételekben, az ilyen feltételhez kötött kiadatás vagy átadás alkalmas arra, hogy a megkeresett részes állam mentesüljön az ezen cikk 11. bekezdésében előírt kötelezettség alól.

13. Amennyiben a megkeresett részes állam azért tagadja meg egy ítélet végrehajtása céljából kért kiadatást, mert az illető személy az állampolgára, a megkereső részes állam kérelmére köteles fontolóra venni a megkereső részes állam joga alapján hozott ítélet vagy az ítélet hátralevő részének végrehajtását, ha azt hazai joga lehetővé teszi, és az abban meghatározott követelményekkel összhangban.

14. Annak a személynek, akivel szemben az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekmény miatt eljárást folytatnak, biztosítani kell a méltányos bánásmódot az eljárás valamennyi szakában, ideértve azon részes állam joga szerinti jogok és garanciák érvényesülését, amelyek a területén tartózkodik.

15. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy kiadatási kötelezettséget keletkeztet, ha a megkeresett részes állam alapos okkal feltételezheti, hogy a megkeresést abból a célból terjesztették elő, hogy az illető személy neme, faja, vallása, nemzetisége, etnikai eredete vagy politikai meggyőződése miatt büntetőeljárást folytassanak le, illetve vele szemben büntetést szabjanak ki, vagy azt, hogy a megkeresés teljesítése a személy helyzetét ezen okok bármelyike miatt súlyosbíthatja.

16. A részes államok nem tagadhatják meg a kiadatási kérelem teljesítését kizárólag azon az alapon, hogy megítélésük szerint a bűncselekménynek pénzügyi vonatkozásai is vannak.

17. A kiadatás megtagadása előtt a megkeresett részes állam szükség szerint konzultál a megkereső részes állammal, hogy számára megfelelő lehetőséget biztosítson véleménye előterjesztéséhez és az állítására vonatkozó tájékoztatás megadásához.

18. A részes államok törekednek a kiadatási eljárás lefolytatása vagy hatékonyságának javítása érdekében két- vagy többoldalú

megállapodások vagy Egyezmények megkötésére.

45. cikk

Az elítélt személyek átadása

A részes államok fontolóra veszik, hogy két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy Egyezményeket kötnek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények alapján szabadságvesztés-büntetésre vagy más szabadságelvonással járó intézkedésre ítélt személyek átadására, hogy azok a büntetést saját területükön tölthessék le.

46. cikk

Kölcsönös jogsegély

1. A részes államok a lehető legszélesebb körben jogsegélyt nyújtanak egymásnak az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények miatt indult nyomozások, továbbá a büntetőeljárások és bírósági eljárások során.

2. A megkeresett részes állam vonatkozó törvényei, szerződésai és megállapodásai által engedélyezett lehető legszélesebb körben nyújt kölcsönös jogsegélyt az olyan bűncselekmények nyomozása, továbbá a büntetőeljárás és bírósági eljárás során, amelyek miatt a 26. cikk értelmében a megkereső részes államban jogi személy vonható felelősségre.

3. E cikknek megfelelően kölcsönös jogsegély iránti kérelem nyújtható be bármely alábbi célból:

- a) személyektől bizonyíték vagy nyilatkozat megszerzése;
- b) bírósági dokumentumok kézbesítésének foganatosítása;
- c) házkutatás és lefoglalás, valamint zár alá vétel;
- d) tárgyak és helyszínek vizsgálata;
- e) információk, bizonyítási eszközök és szakértői vélemények átadása;
- f) vonatkozó dokumentumok és feljegyzések eredeti példányainak vagy hiteles másolatainak átadása, beleértve a kormányzati, banki, pénzügyi, társasági vagy üzleti feljegyzéseket is;
- g) bűncselekményből származó jövedelem, vagyontárgy, eszköz vagy más dolog beazonosítása vagy felkutatása bizonyítási célokra;
- h) személyek önkéntes megjelenésének megkönnyítése a megkereső részes államban;
- i) a megkeresett részes állam hazai jogával nem ellentétes egyéb típusú segítségnyújtás;
- j) bűncselekményből származó jövedelem beazonosítása, zár alá vétele és felkutatása ezen Egyezmény V. fejezete rendelkezéseinek megfelelően;

k) vagyon visszaadása ezen Egyezmény V. fejezete rendelkezéseinek megfelelően.

4. A hazai jog sérelme nélkül, a részes állam illetékes hatóságai előzetes megkeresés nélkül büntetőügyekre vonatkozó információkat továbbíthatnak egy másik részes állam illetékes hatóságaihoz, ha úgy vélik, hogy ezek az információk segítséget nyújthatnak a hatóság számára nyomozások és büntetőeljárások megkezdésében vagy eredményes lefolytatásában, vagy ez utóbbi részes állam által ezen Egyezmény alapján megkeresés előterjesztésére vezethet.

5. Az e cikk 4. bekezdése alapján történő információátadás nem befolyásolja az információt szolgáltató illetékes hatóság államában folyó nyomozásokat és büntetőeljárásokat. Az információt átvevő illetékes hatóság eleget tesz annak a kérésnek, hogy az említett információ - akár átmenetileg - bizalmas maradjon, illetve betartja a felhasználásával kapcsolatos korlátozásokat. Ez azonban nem akadályozza meg az átvevő részes államot abban, hogy eljárásaiban nyilvánosságra hozza a megvádolt személyt mentesítő információkat. Ilyen esetben az átvevő részes állam a nyilvánosságra hozatal előtt értesíti a továbbító részes államot, és kérésre konzultál a továbbító részes állammal. Ha kivételes esetben nem lehetséges az előzetes értesítés, az átvevő részes állam késedelem nélkül értesíti a továbbító részes államot a nyilvánosságra hozatalról.

6. E cikk rendelkezései nem befolyásolják az olyan egyéb kétoldalú vagy többoldalú szerződés alapján való kötelezettségeket, amelyek részben vagy egészben a kölcsönös jogsegélyre irányadóak vagy lesznek irányadóak.

7. E cikk 9-29. bekezdéseit kell alkalmazni az e cikk alapján előterjesztett megkeresésekre, ha az érintett részes államokat nem köti kölcsönös jogsegélyre vonatkozó szerződés. Ha a részes államokat ilyen szerződés köti, a vonatkozó szerződés megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni, hacsak abban nem állapodnak meg, hogy azok helyett inkább e cikk 9-29. bekezdéseit alkalmazzák. A részes államokat nyomtatékosan felkéri e bekezdések alkalmazására, amennyiben ezek megkönnyítik az együttműködést.

8. A részes államok a banktitok alapján nem tagadhatják meg az e cikk alapján való kölcsönös jogsegély nyújtását.

9. a) A megkeresett részes állam - kettős büntethetőség hiányában az e cikk alapján való segítségnyújtásra irányuló megkeresésekre

válaszolva - figyelembe veszi ennek az Egyezménynek a céljait, az 1. cikkben rögzítettek szerint;

b) A részes államok megtagadhatják a segítségnyújtást, ha nem áll fenn a kettős büntethetőség. A megkeresett részes állam azonban - ha az megegyezik jogrendszere alapvető szabályaival - kényszerintézkedéssel nem járó segítséget nyújt. Ezt a segítséget meg lehet tagadni, ha a kérés csekély jellegű ügyekre vagy olyan ügyekre irányul, amelyekre nézve ezen Egyezmény más rendelkezései alapján együttműködés vagy segítségnyújtás kérhető;

c) A részes államok fontolóra vehetik olyan intézkedések elfogadását, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy kettős büntethetőség hiányában e cikk alapján szélesebb körű segítséget nyújtsanak.

10. A személy - akit az egyik részes állam területén fogva tartanak vagy ott büntetését tölti, és akinek egy másik részes államban való megjelenését kéri személyazonosítás, tanúvallomás vagy más okból, amelynek célja, hogy a bizonyítékszerzés során segítséget nyújtson az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás, büntető- vagy bírósági eljárás számára - az alábbi feltételek fennállása esetén adható át:

a) a személy a jogai ismertetését követően, ehhez önként hozzájárul;

b) mindkét részes állam illetékes hatóságai ebben megállapodnak az államaik által megfelelőnek tartott feltételek mellett.

11. E cikk 10. bekezdésének alkalmazásában:

a) A részes állam, amelynek a személyt átadják, jogosult és köteles az átadott személyt fogva tartani, kivéve, ha az átadó állam másra kéri vagy jogosítja fel;

b) A részes állam, amelynek a személyt átadták, előzetes megállapodásuknak megfelelően, haladéktalanul vagy a két állam illetékes hatóságai egyéb megállapodásának megfelelően köteles teljesíteni azon kötelezettségét, hogy visszaadja az illető személyt az átadó államnak;

c) A részes állam, amelynek a személyt átadják, nem kérheti az átadó államtól a kiadási eljárás megindítását az érintett személy visszaadása céljából;

d) az átadott személynek az átadó államban letöltendő szabadságvesztés-büntetésébe beszámítják azt az időt, amelyet abban az államban töltött fogva tartásban, amelynek átadták.

12. Anélkül, hogy az e cikk alapján valamely személyt átadó részes állam hozzájárulna, ezzel a személlyel szemben, állampolgárságától függetlenül, nem lehet büntetőeljárást lefolytatni, sem őt fogva tartani vagy személyi szabadságában bármely egyéb módon korlátozni annak az államnak a területén, amelynek átadták, az átadó állam területének elhagyását megelőzően elkövetett cselekmények és elítélések miatt.

13. A részes államok kijelölik azt a központi hatóságot, amelynek joga és kötelezettsége, hogy átvegye a kölcsönös jogsegélyre irányuló megkereséseket és azokat végrehajtsa, vagy a végrehajtás érdekében továbbítsa az illetékes hatóságok számára. Ha a részes állam különálló jogsegélyi rendszerrel bír különleges térséggel vagy területtel rendelkezik, kijelölheti azt a megkülönböztetett központi hatóságot, amely ugyanezen hatáskörrel rendelkezik az illető térségre vagy területre nézve. A központi hatóságok biztosítják a kapott megkeresések gyors és megfelelő végrehajtását vagy továbbítását. Ha a központi hatóság a megkeresést a végrehajtásra illetékes hatóság számára továbbítja, elősegíti a megkeresésnek az illetékes hatóság általi gyors és megfelelő végrehajtását. Az e célra kijelölt központi hatóságról a részes államok a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási, illetve az ehhez az Egyezményhez való csatlakozási okmányaik letétbe helyezésekor értesítik az Egyesült Nemzetek főtitkárát. A kölcsönös jogsegélyre irányuló megkereséseket és az ezzel kapcsolatos bármely közléseket a részes államok által kijelölt központi hatóságokhoz továbbítják. Ez a követelmény nem érinti a részes állam azon jogát, hogy előírja, hogy ezeket a megkereséseket és közléseket számára diplomáciai csatornákon keresztül továbbítsák, illetve sürgős esetben, ha ezzel a részes államok egyetértenek, a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetén keresztül, ha lehetséges.

14. A megkereséseket írásban kell előterjeszteni, vagy ha lehetséges, írásbeli feljegyzés készítésére alkalmas eszközzel, a megkeresett részes állam számára elfogadható nyelven, olyan feltételek alapján, amely az illető részes állam számára lehetővé teszi a hitelesség megállapítását. A részes államok számára elfogadható nyelvről vagy nyelvekről megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási, illetve az ehhez az Egyezményhez való csatlakozási okmányaik letétbe helyezésekor értesítik az Egyesült Nemzetek Főtitkárát. Sürgős esetben, és ha ezt a részes államok elfogadják, a megkereséseket szóban is meg lehet tenni, de írásban haladéktalanul meg kell erősíteni.

15. A kölcsönös jogsegélyre irányuló megkeresés a következőket tartalmazza:

a) a megkeresést előterjesztő hatóság megnevezése;

b) a nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárás tárgya és jellege, amelyre a megkeresés vonatkozik, valamint a nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást lefolytató hatóság neve és feladatai;

c) a vonatkozó tények összegzése, kivéve a bírósági dokumentumok kézbesítésének célját szolgáló megkereséseket;

d) a kért segítség leírása és azon különleges eljárások részletei, amelyeket a megkereső részes állam követni kíván;

e) ahol lehetséges, az érintett személy személyazonosságára vonatkozó adatok, tartózkodási helye és állampolgársága;

f) a bizonyíték, az információ vagy az intézkedés kérésének célja.

16. A megkeresett részes állam további információkat kérhet, ha ez a megkeresés hazai jogával összhangban történő végrehajtásához szükséges, vagy ha megkönnyítheti ezt a végrehajtást.

17. A megkeresést a megkeresett részes állam hazai jogával összhangban és amennyiben az lehetséges a megkeresésben

meghatározott eljárásoknak megfelelően hajtják végre, ha az nem ellentétes a megkeresett részes állam jogával.

18. Amennyiben lehetséges és megfelel a hazai jog alapelveinek, ha egy magánszemély a részes állam területén tartózkodik és az illetőt egy másik részes állam igazságügyi hatóságainak tanúként vagy szakértőként meg kell hallgatnia, az első részes állam a másik megkeresésére engedélyezheti, hogy a kihallgatás videokonferencia útján történjen, ha a kérdéses magánszemély számára nem lehetséges vagy kívánatos, hogy személyesen megjelenjen a megkereső részes állam területén. A részes államok megállapodhatnak abban, hogy a kihallgatást a megkereső részes állam igazságügyi hatósága folytassa le, és azon a megkeresett részes állam igazságügyi hatósága részt vegyen.

19. A megkereső részes állam a megkeresett részes állam előzetes egyetértése nélkül nem továbbíthatja vagy használhatja fel a megkeresett részes állam által szolgáltatott információkat vagy bizonyítékot a megkeresésben megállapított nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárásokon kívül. E bekezdés nem jelenti akadályát annak, hogy a megkereső részes állam eljárásai során nyilvánosságra hozza a megvádolt személyt mentesítő információt vagy bizonyítékot. Ez utóbbi esetben a megkereső részes állam a nyilvánosságra hozatal előtt értesíti a megkeresett részes államot, és ha kéri, konzultál a megkeresett részes állammal. Ha kivételes esetekben az előzetes értesítés nem lehetséges, a megkereső részes állam késedelem nélkül értesíti a megkeresett részes államot a nyilvánosságra hozatalról.

20. A megkereső részes állam előírhatja, hogy a megkeresett részes állam bizalmasan kezelje a megkeresés tényét és lényegi tartalmát, kivéve, ha az a megkeresés végrehajtásához szükséges. Ha a megkeresett részes állam nem tud eleget tenni a bizalmas kezelés követelményének, erről haladéktalanul értesíti a megkereső részes államot.

21. A kölcsönös jogsegély megtagadható:

- a) ha a megkeresést nem e cikk rendelkezéseinek megfelelően terjesztik elő;
- b) ha a megkeresett részes állam úgy ítéli meg, hogy a megkeresés végrehajtása valószínűleg hátrányosan érinti szuverenitását, biztonságát, a közrendet vagy egyéb alapvető érdekeit;
- c) ha a megkeresett részes állam hatóságai számára a hazai jog megtiltáná a kért cselekmény lefolytatását hasonló bűncselekmény tekintetében, ha az saját illetékessége alá tartozó nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárás tárgyát képezné;
- d) ha a megkeresett részes állam jogával ellentétes lenne a kölcsönös jogsegély iránti megkeresés teljesítése.

22. A részes államok nem utasíthatják el a kölcsönös jogsegélyre irányuló megkeresést kizárólag azon az alapon, hogy a bűncselekménynek pénzügyi vonatkozásai vannak.

23. A kölcsönös jogsegély megtagadását indokolni kell.

24. A megkeresett részes állam a lehető legrövidebb időn belül végrehajtja a megkeresést és a lehetőségek szerint betartja a megkereső részes állam által, a megkeresésben javasolt és megindokolt határidőket. A megkereső részes állam indokoltan információkat kérhet a megkeresett részes államtól, a megkeresés teljesítése érdekében hozott intézkedések állásáról és fejleményeiről. A megkeresett részes állam válaszol a megkereső részes állam által előterjesztett, a megkeresés állására, fejleményeire és kezelésére vonatkozó indokolt megkeresésre. A megkereső részes állam haladéktalanul értesíti a megkeresett részes államot, ha a kért segítségre többé már nincsen szükség.

25. A megkeresett részes állam elhalaszthatja a kölcsönös jogsegély teljesítését azon az alapon, hogy az folyamatban lévő nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást érint.

26. A megkeresésnek az e cikk 21. bekezdése alapján való elutasítása vagy a megkeresés végrehajtásának az e cikk 25. bekezdése alapján való elhalasztása előtt, a megkeresett részes állam konzultál a megkereső részes állammal annak megfontolása érdekében, hogy nyújtható-e jogsegély az általa szükségesnek tekintett feltételek és kikötések alapján. Ha a megkereső részes állam elfogadja az e feltételektől függő segítséget, eleget tesz a feltételeknek.

27. Nem érintve e cikk 12. bekezdésének rendelkezéseit, azon tanúval, szakértővel vagy más személlyel szemben, aki a megkereső részes állam kérésére beleegyezését adja ahhoz, hogy bizonyítékot szolgáltatson vagy segítséget nyújtson nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárásban a megkereső részes állam területén, nem indítanak büntetőeljárást, tartják fogva, ítélik el vagy alkalmaznak vele szemben személyes szabadságát korlátozó intézkedést a megkeresett részes állam területéről való távozása előtt elkövetett cselekmény vagy elítélés tekintetében. Ez a védelem megszűnik, ha a tanúnak, szakértőnek vagy más személynek - tizenöt egymást követő napig tartó vagy a részes államok által megállapított időtartamra nézve attól számítva, hogy hivatalosan arról értesítették, hogy jelenlétére többé az igazságügyi hatóságok nem tartanak igényt - lehetősége lett volna a távozásra, de az érintett személy önkéntesen a megkereső részes állam területén maradt, vagy elhagyta ugyan, de szabad akaratából oda visszatért.

28. A megkeresés végrehajtásának rendes költségeit a megkeresett részes állam viseli, hacsak az érintett részes államok másként nem állapodnak meg. Ha a kérés teljesítése jelentős vagy rendkívüli jellegű kiadásokat tesz vagy tesz majd szükségessé, a részes államok konzultálnak azon feltételek és kikötések meghatározása érdekében, amelyek alapján a megkeresést végrehajtják, továbbá a költségek viselésének módjáról.

29. A megkeresett részes állam:

a) átadja a megkereső részes állam számára a birtokában lévő azon kormányzati feljegyzések, dokumentumok vagy információk másolatát, amelyek hazai joga alapján a nyilvánosság rendelkezésére állnak;

b) belátása szerint - részben vagy egészben vagy az általa megfelelőnek tekintett feltételektől függően - átadhatja a megkereső részes állam számára a birtokában lévő azon kormányzati feljegyzések, dokumentumok vagy információk másolatát, amelyek hazai joga alapján nem állnak a nyilvánosság rendelkezésére.

30. A részes államok fontolóra veszik, hogy szükséges esetben olyan kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kötnek, illetve fogadnak el, amelyek e cikk rendelkezéseinek célját szolgálnák, gyakorlati hatállyal ruháznák fel vagy erősítenék ezeket a rendelkezéseket.

47. cikk

Büntetőeljárások átadása

A részes államok megfontolják annak lehetőségét, hogy a büntetőeljárások egyesítése céljából átadják egymásnak az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények miatt indult büntetőeljárásokat azokban az esetekben, amikor ezt az átadást a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében indokoltnak tekintik, különösen azokban az esetekben, amikor többszörös joghatóság állapítható meg.

48. cikk

Együttműködés a bűnüldözés területén

1. A részes államok - hazai jogi és közigazgatási rendszereiknek megfelelően - szorosan együttműködnek egymással, hogy javítsák az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények elleni fellépésre irányuló bűnüldözési intézkedések hatékonyságát. A részes államok különösen a következők érdekében tesznek hatékony intézkedéseket:

a) a kommunikációs csatornák erősítése és - ahol szükséges - kialakítása az illetékes hatóságok, ügynökségek és szolgálataik között annak érdekében, hogy megkönnyítsék az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények valamennyi szempontjára vonatkozó információk megszerzését és gyors cseréjét, beleértve - ha ezt az érintett részes államok megfelelőnek tekintik - a más bűncselekményekkel való kapcsolatokat is;

b) a többi részes állammal történő együttműködés a következőkre vonatkozó vizsgálatok lefolytatása során az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében:

(i) az ilyen bűncselekményekben való részvétellel gyanúsított személyek személyazonossága, feltalálási helye és tevékenységei, vagy az érintett egyéb személyek tartózkodási helye;

(ii) a bűncselekményből származó jövedelem vagy az ilyen bűncselekményekből eredő vagyontárgy mozgása;

(iii) az ilyen bűncselekmények elkövetése során felhasznált vagy felhasználni szánt vagyontárgy, berendezés vagy eszköz mozgása;

c) adott esetben elemzési vagy vizsgálati célokra anyagok szükséges tételeinek vagy mennyiségének biztosítása;

d) adott esetben információcsere a többi részes állammal az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények elkövetéséhez használt eszközökkel vagy módszerekkel kapcsolatosan, beleértve a hamis személyazonosságok, hamisított, megváltoztatott vagy hamis dokumentumok felhasználását és az elrejtő tevékenységek egyéb eszközeit is;

e) a hatékony koordináció megkönnyítése az illetékes hatóságok, ügynökségek és szolgálataik között, és a szakembergárda és az egyéb szakértők cseréjének segítése, beleértve - az érintett részes államok közötti kétoldalú megállapodásoktól vagy rendelkezésektől függően - kapcsolattartó tisztek kinevezését is;

f) információcsere és koordináció az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények korai megállapítása céljából hozott közigazgatási és egyéb intézkedések tekintetében.

2. Ezen Egyezmény érvényesülése érdekében a részes államok fontolóra veszik, hogy a végrehajtó hatóságok közötti együttműködésről szóló kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kötnek, illetve fogadnak el, és ha már léteznek ilyen megállapodások vagy rendelkezések, módosítják azokat. Ilyen, az érintett részes államok közötti megállapodások vagy rendelkezések hiányában a részes államok fontolóra vehetik, hogy ez az Egyezmény szolgáljon a bűnüldözés területén történő kölcsönös együttműködés alapjául az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében. Adott esetben a részes államok teljes mértékben felhasználják a megállapodásokat vagy a rendelkezéseket, beleértve a nemzetközi vagy regionális szervezeteket is, hogy javítsák a törvényvégrehajtó szervezeteik közötti együttműködést.

3. A részes államok arra törekednek, hogy a rendelkezésükre álló eszközökön belül együttműködjenek annak érdekében, hogy reagáljanak az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó, a modern technológia alkalmazásával elkövetett bűncselekményekre.

49. cikk

Közös nyomozás

A részes államok fontolóra veszik olyan kétoldalú vagy többoldalú megállapodások vagy rendelkezések megkötését, illetve elfogadását, amelyek alapján - egy vagy több államban nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárás tárgyát képező ügyek tekintetében - az érintett illetékes hatóságok közös nyomozati testületeket állíthatnak fel. Ilyen megállapodások vagy rendelkezések hiányában közös nyomozásokat lehet lefolytatni konkrét esetben való megállapodás alapján. Az érintett részes államok biztosítják, hogy teljes mértékben tiszteletben tartják azon részes állam szuverenitását, amelynek területén ezt a nyomozást végezni tervezik.

50. cikk

Különleges nyomozati technikák

1. A korrupció hatékony felszámolásának érdekében a részes államok - hazai jogrendszerük alapelvei által engedett mértékben és a hazai jogok által előírt feltételeknek megfelelően - meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, amelyek a rendelkezésükre álló eszközökön belül lehetővé teszik illetékes hatóságaik számára az ellenőrzött szállítás megfelelő alkalmazását, és ha megfelelőnek tekintik, az olyan különleges nyomozati technikák alkalmazását területükön belül, mint például az elektronikus vagy egyéb formájú lehallgatás vagy fedett műveletek, és amelyek lehetővé teszik az ebből származó bizonyítékoknak a bíróság általi elfogadását.

2. Az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények felderítése érdekében a részes államokat arra ösztönzik, hogy ha szükséges, megfelelő kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kössenek, illetve fogadjanak el az ilyen különleges nyomozati technikák alkalmazására nézve a nemzetközi szintű együttműködés összefüggésében. Ezeket a megállapodásokat vagy rendelkezéseket az államok szuverén egyenrangúsága elvének teljes betartásával kötik, illetve fogadják el és hajtják végre, és szigorúan az ezen megállapodásokban vagy rendelkezésekben foglalt feltételeknek megfelelően alkalmazzák.

3. Az e cikk 2. bekezdésében rögzítettek szerinti megállapodás vagy rendelkezés hiányában konkrét alapon kell határozatot hozni az ilyen különleges nyomozati technikák nemzetközi szinten való alkalmazásáról, és ha szükséges, pénzügyi rendelkezéseket és kötelezettségvállalásokat lehet figyelembe venni az illetékességnek az érintett részes államok általi gyakorlása tekintetében.

4. Az érintett részes államok egyetértésével, az ellenőrzött szállítás nemzetközi szinten történő alkalmazására vonatkozó határozatok olyan módszereket is magukban foglalhatnak, mint például az áruk és pénzeszközök feltartóztatása és továbbra is sértetlenül hagyása, vagy részben vagy egészben történő elszállítása vagy kicserélése.

V. Fejezet

VAGYON VISSZAJUTTATÁSA

51. cikk

Általános rendelkezések

Vagyonnak az e fejezet alapján való visszajuttatása ezen Egyezmény alapelveinek minősül, és a részes államok e tekintetben a legszélesebb együttműködést és segítséget biztosítják egymás számára.

52. cikk

A bűncselekményből származó jövedelem áthelyezésének megelőzése és felderítése

1. Ezen Egyezmény 14. cikkének sérelme nélkül, a részes államok - hazai joguknak megfelelően - meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, miszerint az illetékességükön belüli pénzintézetek számára előírják, hogy ellenőrizzék ügyfeleik személyazonosságát, hogy indokolt lépéseket tegyenek a nagy értékű számlákon elhelyezett pénzeszegek hasznélvezői személyazonosságának megállapítása érdekében, és hogy alapos vizsgálat alá vessék az olyan magánszemélyek, családtagjaik és közeli munkatársaik által vagy nevében kért vagy fenntartott számlákat, amely személyeket fontos közfeladatokkal bíznak vagy bíztak meg. Ezek az alapos vizsgálatok arra irányulnak, hogy az illetékes hatóságok számára történő jelentéstétel céljából felderítsék a gyanús tranzakciókat, és nem értelmezhetők úgy, hogy a pénzintézetek számára ellehetetlenítsék vagy megtiltsák a törvényes ügyfelekkel való üzleti kapcsolatot.

2. Az e cikk 1. bekezdésében előírt intézkedések végrehajtásának megkönnyítése érdekében a részes államok - hazai joguknak megfelelően és a regionális, interregionális és nemzetközi szervezetek általi vonatkozó, a pénzmossással szembeni kezdeményezések által ösztönözve - a következőket teszik:

a) iránymutatásokat adnak ki az azon természetes vagy jogi személyek típusairól, amelyek számlái tekintetében az illetékességükön belüli pénzügyintézetektől elvárják, hogy a számlákat alapos vizsgálat alá vessék azon számlák és tranzakciók típusairól, amelyeknek különös figyelmet kell szentelni, és azokról a megfelelő számlanyitási, vezetési és nyilvántartási intézkedésekről, amelyeket az ilyen számlákkal kapcsolatosan hozni kell; és

b) adott esetben - egy másik részes állam kérésére vagy saját kezdeményezésükre - értesítik az illetékességükön belüli pénzügyintézeteket azon adott természetes vagy jogi személyek személyazonosságáról, amelyek számlái tekintetében az illetékességükön belüli pénzügyintézetektől elvárják, hogy a számlákat alapos vizsgálat alá vessék azon személyeken kívül, akiknek személyazonosságát a pénzügyintézetek egyébként megállapíthatják.

3. Az e cikk 2. bekezdés a) pontja összefüggésében, a részes államok intézkedéseket hajtanak végre annak biztosítása érdekében, hogy pénzügyintézeik megfelelő időtartamra nézve megfelelő feljegyzéseket vezessenek az e cikk 1. bekezdésében említett személyeket érintő számlákról és tranzakciókról, amelyek minimumként információkat tartalmaznak az ügyfél, valamint ha lehetséges, a hasznélvező személyazonosságáról.

4. Annak érdekében, hogy megelőzzék és felderítsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények jövedelmének áthelyezését, a részes államok megfelelő és hatékony intézkedéseket hajtanak végre annak érdekében, hogy - szabályozó és felügyeleti testületeik segítségével - megakadályozzák olyan bankok létesítését, amelyek nem rendelkeznek fizikai jelenléttel, és nem tartoznak szabályozott pénzügyi csoporthoz. A részes államok ezen túlmenően fontolóra vehetik azt, hogy pénzügyintézeik számára előírják, hogy utasítsák vissza az ilyen intézményekkel való levelezőbanki kapcsolat létesítését vagy folytatását, és hogy ellenálljanak olyan külföldi pénzügyintézetekkel való kapcsolatok létesítésének, amelyek lehetővé teszik, hogy számláikat olyan bankok használják, amelyek nem rendelkeznek fizikai jelenléttel, és nem tartoznak szabályozott pénzügyi csoporthoz.

5. A részes államok fontolóra veszik, hogy - hazai joguknak megfelelően - hatékony pénzügyi nyilvánosságra hozatali rendszereket alakítanak ki megfelelő hivatalos személyeik számára, és a nem teljesítés esetében megfelelő szankciókat írnak elő. A részes államok azt is fontolóra veszik, hogy meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék az ilyen információk megosztását a többi tagállam illetékes hatóságaival, ha ez az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem felderítéséhez, visszaköveteléséhez és visszaszerzéséhez szükséges.

6. A részes államok - hazai joguknak megfelelően - fontolóra veszik az ahhoz szükséges intézkedések meghozatalát, hogy a megfelelő hivatalos személyek számára, akik külföldi országban pénzügyi számla tekintetében érdekeltéggel, aláírási joggal vagy egyéb jogkörrel rendelkeznek, előírják, hogy ezt a kapcsolatot jelentsék a megfelelő hatóságok számára, és hogy az ilyen számlákra vonatkozóan megfelelő feljegyzéseket vezessenek. Nem teljesítés esetében ezek az intézkedések is megfelelő szankciókat írnak elő.

53. cikk

A vagyontárgy közvetlen visszaszerzésére irányuló intézkedések

A részes államok, a hazai joguknak megfelelően:

a) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy egy másik részes állam számára lehetővé tegyék, hogy bíróságai előtt polgári pert indítson az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagyontárggyal kapcsolatos jogcím vagy tulajdonjog megállapítása érdekében;

b) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bíróságaik számára lehetővé tegyék, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetői számára elrendeljék, hogy kártérítést vagy kártalanítást fizessenek azon részes állam számára, amely az ezen bűncselekmények miatt kárt szenvedett; és

c) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bíróságaik vagy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék, hogy azok - amikor elkobzásról kell döntenie - az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagyontárgy tekintetében egy másik részes állam követelését mint törvényes tulajdonos követelése ismerjék el.

54. cikk

A vagyontárgy visszaszerzésére irányuló mechanizmus az elkobzás során való nemzetközi együttműködésen keresztül

1. A részes államok, annak érdekében, hogy az ezen Egyezmény 55. cikke alapján kölcsönös jogsegélyt nyújtsanak az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagy elkövetésével kapcsolatos vagyontárgy tekintetében, hazai joguknak megfelelően:

a) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék, hogy érvényt szerezzenek egy

másik részes állam bírósága által kiadott elkobzási végzésnek;

b) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy - amennyiben illetékességgel rendelkeznek - elrendeljék az ilyen külföldi eredetű vagyontárgy elkobzását pénzmosás vagy illetékességükbe tartozó egyéb bűncselekmény elbírálása vagy hazai joguk alapján engedélyezett más eljárás útján; és

c) vegyék fontolóra az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az ilyen vagyontárgy elkobzását büntetőjogi elítélés nélkül olyan esetekben, amikor az elkövetővel szemben nem lehet vádat emelni elhalálozás, szökés vagy távollét miatt, vagy más megfelelő esetekben.

2. A részes államok, annak érdekében, hogy kölcsönös jogsegélyt nyújtsanak az ezen Egyezmény 55. cikk 2. bekezdése értelmében tett megkeresés alapján, hazai joguknak megfelelően:

a) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy zár alá vegyék vagy lefoglalják a vagyontárgyat a megkereső részes állam bírósága vagy illetékes hatósága által kiadott zár alá vételi vagy lefoglalási végzés alapján, amely megfelelő alapot szolgáltat a megkeresett részes állam számára annak vélelmezéséhez, hogy az ilyen cselekmény megtétele megalapozott, és hogy a vagyontárgy végül elkobzási végzés tárgyát képezne e cikk 1. bekezdés *a)* pontjának alkalmazásában;

b) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy zár alá vegyék vagy lefoglalják a vagyontárgyat olyan megkeresés alapján, amely megfelelő alapot szolgáltat a megkeresett részes állam számára annak vélelmezéséhez, hogy az ilyen cselekmény megtétele megalapozott, és hogy a vagyontárgy végül elkobzási végzés tárgyát képezne e cikk 1. bekezdés *a)* pontjának alkalmazásában;

c) fontolóra veszik olyan további intézkedések meghozatalát, amelyek illetékes hatóságai számára lehetővé teszik, hogy a vagyontárgyat elkobzásra megőrizzék, mint például külföldi letartóztatás vagy az ilyen vagyontárgy megszerzésével kapcsolatos büntetőjogi vád alapján.

55. cikk

Elkobzás céljából történő nemzetközi együttműködés

1. A részes állam, amely egy másik, az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény felett illetékességgel rendelkező részes államtól megkeresést kapott az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említett, az állam területén található bűncselekményből származó jövedelem, vagyontárgy, berendezés vagy más eszköz elkobzására, hazai jogrendszerén belül a lehető legnagyobb mértékben eleget tesz a következőknek:

a) a megkeresést illetékes hatóságai elé terjeszti elkobzási végzés meghozatala céljából, és ha ezt a végzést meghozzák, érvényt szerez annak; vagy

b) illetékes hatóságai elé terjeszti - annak érdekében, hogy annak a kért mértékben érvényt szerezzen - a megkereső részes állam területén bíróság által kiadott elkobzási végzést az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésének és az 54. cikk 1. bekezdés *a)* pontjának megfelelően, amennyiben ez az elkobzási végzés az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említett, a megkeresett részes állam területén található bűncselekményből származó jövedelemre, vagyontárgyra, berendezésre vagy más eszközre vonatkozik.

2. Az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény felett illetékességgel rendelkező másik részes állam által tett megkeresést követően, a megkeresett részes állam intézkedéseket hoz, hogy beazonosítsa, nyomon kövesse és zár alá vegye vagy lefoglalja az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említett bűncselekményből származó jövedelmet, vagyontárgyat, berendezést vagy más eszközt végső elkobzás érdekében, amelyet vagy a megkereső részes állam rendel el, vagy pedig - az e cikk 1. bekezdése alapján való megkeresés alapján - a megkeresett részes állam.

3. Az ezen Egyezmény 46. cikkének rendelkezéseit kell erre a cikkre értelemszerűen alkalmazni. A 46. cikk 15. bekezdésében meghatározott információk mellett, az e cikk alapján tett megkeresések a következőket tartalmazzák:

a) az e cikk 1. bekezdés *a)* pontjára vonatkozó megkeresés esetében, az elkobzandó vagyontárgy leírása, beleértve - a lehetséges mértékben - a vagyontárgy feltalálási helyét, és adott esetben a vagyontárgy becsült értékét, valamint a megkereső részes állam számára alapul szolgáló tényekről szóló nyilatkozat, amelyek elégségesek ahhoz, hogy a megkeresett állam hazai joga alapján végzést kérjen;

b) az e cikk 1. bekezdés *b)* pontjára vonatkozó megkeresés esetében, a megkeresés alapjául szolgáló, a megkereső részes állam által kiadott elkobzási végzés jogilag elfogadható másolata, a tényekről szóló nyilatkozat és tájékoztatás arról, hogy milyen mértékben kéri a végzés végrehajtását, a megkereső részes állam által annak érdekében tett intézkedéseket megállapító nyilatkozat, hogy megfelelő értesítést nyújtson a jóhiszemű harmadik személyek számára, és hogy biztosítsa a jogszerű eljárást, valamint az arról szóló nyilatkozat, hogy az elkobzási végzés jogerős;

c) az e cikk 2. bekezdésére vonatkozó megkeresés esetében, a megkereső részes állam számára alapul szolgáló tényekről szóló nyilatkozat és a kért cselekmények leírása, valamint - ha rendelkezésre áll - a megkeresés alapjául szolgáló végzés jogilag elfogadható másolata.

4. Az e cikk 1. és 2. bekezdésében előírt határozatokat vagy cselekményeket a megkeresett részes állam hozza, illetve teszi meg hazai joga rendelkezéseinek és eljárási szabályainak vagy a megkereső részes állammal szemben kötelező kétoldalú vagy többoldalú megállapodásnak vagy rendelkezésnek megfelelően, illetve ezektől függően.

5. A részes államok az Egyesült Nemzetek főtitkára számára átadják az e cikket hatályba léptető törvényeik és rendeleteik másolatát és e törvények és rendeletek későbbi módosításainak másolatát vagy ezek leírását.

6. Ha a részes állam úgy dönt, hogy az e cikk 1. és 2. bekezdésében említett intézkedések meghozatalát vonatkozó szerződés lététől teszi függővé, az illető részes állam ezt az Egyezményt szükséges és elégséges szerződési alapnak tekinti.

7. Az e cikk alapján való együttműködést is meg lehet tagadni vagy fel lehet oldani az ideiglenes intézkedéseket, ha a megkeresett részes állam nem kap elégséges és időbeli bizonyítékot, vagy ha a vagyontárgy *de minimis* értékű.

8. Az e cikk alapján hozott ideiglenes intézkedés feloldása előtt, a megkeresett részes állam - ha lehetséges - a megkereső részes állam számára lehetőséget biztosít arra, hogy az intézkedés továbbfolytatása érdekében előterjessze indokait.

9. E cikk rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy hátrányosan érintik a jóhiszemű harmadik személyek jogait.

56. cikk

Különleges együttműködés

A hazai jog sérelme nélkül, a részes államok olyan intézkedések meghozatalára törekednek, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy - saját nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárásaik sérelme nélkül - előzetes megkeresés nélkül továbbítsák az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelemről szóló információkat egy másik részes állam számára, ha úgy vélik, hogy az ilyen információk feltárása segítheti az információt átvevő részes államot abban, hogy nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást indítson vagy folytasson le, vagy az illető részes állam általi megkereséshez vezethet az Egyezmény ezen fejezete alapján.

57. cikk

Vagyontárgyak visszajuttatása és a felettük való rendelkezés

1. A részes állam által az ezen Egyezmény 31. vagy 55. cikke alapján elkobzott vagyontárgy felett az illető részes állam rendelkezik, beleértve az e cikk 3. bekezdése alapján való, a korábbi törvényes tulajdonos számára történő visszajuttatást is, az ezen Egyezmény rendelkezéseinek és hazai jogának megfelelően.

2. A részes államok - hazai joguk alapelveinek megfelelően - elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék az elkobzott vagyontárgy visszajuttatását, ha egy másik részes állam kérése alapján járnak el, az ezen Egyezménynek megfelelően és a jóhiszemű harmadik személyek jogait figyelembe véve.

3. Ezen Egyezmény 46. és 55. cikkének, valamint e cikk 1. és 2. bekezdésének megfelelően, a megkeresett részes állam:

a) közpénzek elsikkasztása és elsikkasztott közpénzek tisztára mosása esetében, az ezen Egyezmény 17. és 23. cikkében említettek szerint, ha az elkobzást az 55. cikknek megfelelően hajtották végre és a megkereső részes állambeli jogerős ítélet alapján - erről a követelményről a megkeresett részes állam lemondhat -, visszajuttatja az elkobzott vagyontárgyat a megkereső részes állam számára;

b) az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó egyéb bűncselekményből származó jövedelem esetében, ha az elkobzást az 55. cikknek megfelelően hajtották végre és a megkereső részes állambeli jogerős ítélet alapján - erről a követelményről a megkeresett részes állam lemondhat -, visszajuttatja az elkobzott vagyontárgyat a megkereső részes állam számára, ha a megkereső részes állam megfelelően bizonyítja az elkobzott vagyontárgy feletti korábbi tulajdonjogát a megkeresett részes állam számára, vagy ha a megkeresett részes állam az elkobzott vagyontárgy visszajuttatásának alapjaként elismeri a megkereső részes államnak okozott kárt;

c) minden egyéb esetben, prioritásban részesíti az elkobzott vagyontárgynak a megkereső részes állam számára történő visszajuttatását, az illető vagyontárgyat a korábbi törvényes tulajdonosoknak visszajuttatva vagy a bűncselekmény sértettjeit kártérítésben részesítve.

4. Adott esetben, és ha a részes államok másként nem határoznak, a megkeresett részes állam levonhatja az e cikk alapján az elkobzott vagyontárgy visszajuttatásához vagy a felette való rendelkezéshez vezető nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárások során felmerült indokolt kiadásokat.

5. Adott esetben, a részes államok különleges figyelemben részesíthetik, hogy konkrét esetben megállapodásokat kössenek vagy kölcsönösen elfogadható rendelkezéseket fogadjanak el az elkobzott vagyontárgy feletti végleges rendelkezés érdekében.

58. cikk

Pénzügyi nyomozó egység

A részes államok együttműködnek egymással abból a célból, hogy megelőzzék és felszámolják az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezését, és hogy elősegítsék az ezen jövedelem visszaszerzésének módjait és eszközeit, és ennek érdekében egy olyan pénzügyi nyomozó egység létrehozását veszik fontolóra, amelynek feladata a gyanús pénzügyi tranzakciókról szóló jelentések átvétele, elemzése és az illetékes hatóságok számára történő továbbítása.

59. cikk

Kétoldalú és többoldalú megállapodások és rendelkezések

A részes államok kétoldalú vagy többoldalú megállapodások és rendelkezések megkötését, illetve elfogadását veszik fontolóra, hogy javítsák az Egyezmény e fejezete alapján vállalt nemzetközi együttműködés hatékonyságát.

VI. Fejezet

TECHNIKAI TÁMOGATÁS ÉS INFORMÁCIÓCSERE

60. cikk

Képzés és technikai támogatás

1. A részes államok a szükséges mértékben meghatározott képzési programokat kezdeményeznek, dolgoznak ki vagy fejlesztenek tovább a korrupció megelőzéséért és felszámolásáért felelős szakembergárdájuk számára. Ezek a képzési programok többek között a következő területekkel foglalkozhatnak:

- a) a korrupció megelőzésére, felderítésére, kinyomozására, büntetésére és felszámolására irányuló hatékony intézkedések, beleértve a bizonyítékgyűjtési és nyomozati módszerek alkalmazását is;
- b) kapacitásépítés a stratégiai korrupcióellenes politika kidolgozása és megtervezése során;
- c) az illetékes hatóságok képzése a kölcsönös jogsegélyre irányuló, az ezen Egyezmény követelményeinek eleget tevő megkeresések kidolgozása terén;
- d) az intézményeknek, a közszolgálat irányításának és a közpénzek kezelésének, beleértve a közbeszerzést is, valamint a magánszektorban az értékelése és erősítése;
- e) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezésének megelőzése és felszámolása, és az ilyen jövedelmek visszaszerzése;
- f) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezésének felderítése és lefoglalása;
- g) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem mozgásának és az ilyen jövedelem áthelyezése, elrejtése vagy eltitkolása érdekében alkalmazott módszereknek a megfigyelése;
- h) megfelelő és hatékony jogi és közigazgatási mechanizmusok és módszerek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem visszajuttatásának megkönnyítése érdekében;
- i) az igazságügyi hatóságokkal együttműködő sértettek és tanúk védelme során alkalmazott módszerek; és
- j) képzés a nemzeti és nemzetközi rendeletek terén és nyelvtanfolyamok.

2. A részes államok - lehetőségeiknek megfelelően - fontolóra veszik, hogy egymás számára a lehető legszélesebb technikai támogatást nyújtsák, különösen a fejlődő országok javára, a korrupció felszámolására irányuló terveikben és programjaikban, beleértve az anyagi támogatást és képzést is az e cikk 1. bekezdésében említett területeken, valamint képzést és támogatást, és a vonatkozó szaktudás és szakismeret kölcsönös cseréjét, ami megkönnyíti a részes államok közötti nemzetközi együttműködést a kiadatás és a kölcsönös jogsegély területein.

3. A részes államok a szükséges mértékben erősítik az arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy maximalizálják a nemzetközi és regionális szervezetekben, valamint a vonatkozó kétoldalú és többoldalú megállapodások vagy rendelkezések keretében folyó operatív és képzési tevékenységeket.

4. A részes államok fontolóra veszik, hogy kérésre egymás számára támogatást nyújtsanak a korrupció típusaira, okaira, hatásaira és költségeire irányuló értékelések, tanulmányok és kutatások elkészítése, illetve végzése terén saját országukban, annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a társadalom részvételével stratégiákat és cselekvési terveket dolgozzanak ki a korrupció felszámolásához.

5. Az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem visszaszerzésének megkönnyítése érdekében, a részes

államok oly módon is együttműködhetnek, hogy egymás számára átadják azon szakértők nevét, akik e cél megvalósításában segítséget nyújthatnak.

6. A részes államok fontolóra veszik, hogy kistérségi, regionális és nemzetközi konferenciákat és szemináriumokat rendeznek annak érdekében, hogy elősegítsék az együttműködést és a technikai támogatást, és hogy ösztönözzék a kölcsönös aggályra okot adó problémák megvitatását, beleértve a fejlődő országok és az átalakuló gazdasággal rendelkező országok sajátos problémáit és igényeit is.

7. A részes államok fontolóra veszik, hogy önkéntes mechanizmusokat alakítanak ki annak érdekében, hogy technikai támogatási programokon és projekteken keresztül pénzügyileg hozzájáruljanak a fejlődő országoknak és az átalakuló gazdasággal rendelkező országoknak az ezen Egyezmény alkalmazására irányuló erőfeszítéseikhez.

8. A részes államok fontolóra veszik, hogy önkéntes hozzájárulásokat tesznek az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala számára annak érdekében, hogy a Hivatalon keresztül erősítsék a fejlődő országokbeli programokat és projekteket ennek az Egyezménynek a végrehajtása érdekében.

61. cikk

A korrupcióról szóló információk gyűjtése, cseréje és elemzése

1. A részes államok fontolóra veszik, hogy szakértőkkel konzultálva elemzik a területükön mutatkozó korrupció trendjeit, valamint azokat a körülményeket, amelyek között a korrupciós bűncselekményeket elkövetik.

2. A részes államok fontolóra veszik, hogy kidolgozzák és a nemzetközi és regionális szervezeteken keresztül megosztják egymással a korrupcióval kapcsolatos statisztikai, elemző szaktudást és információkat azzal a céllal, hogy - amennyiben lehetséges - közös meghatározásokat, szabványokat és módszereket dolgozzanak ki, valamint információkat szerezzenek a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló legjobb gyakorlatokról.

3. A részes államok fontolóra veszik, hogy figyelemmel kísérik a korrupció felszámolására irányuló politikáikat és tényleges intézkedéseiket, és értékelik ezek hatékonyságát és teljesítményét.

62. cikk

Egyéb intézkedések: az Egyezmény végrehajtása a gazdasági fejlesztésen és a technikai támogatáson keresztül

1. A részes államok meg hozzák az ezen Egyezmény nemzetközi együttműködésen keresztül történő optimális végrehajtásához vezető intézkedéseket, figyelembe véve a korrupciónak az általában a társadalomra, és különösen a fenntartható fejlődésre gyakorolt hatását.

2. A részes államok konkrét erőfeszítéseket tesznek a lehetséges mértékben és egymással, valamint nemzetközi és regionális szervezetekkel együttműködve:

a) hogy javítsák különböző szintű együttműködésüket a fejlődő országokkal, ez utóbbiaknak a korrupció megelőzésével és felszámolásával kapcsolatos kapacitása megerősítése céljából;

b) hogy erősítsék a fejlődő országoknak a korrupció hatékony megelőzésére és leküzdésére irányuló erőfeszítései támogatását szolgáló pénzügyi és anyagi támogatást, és hogy segítséget nyújtsanak számukra ezen Egyezmény eredményes végrehajtásához;

c) hogy technikai támogatást nyújtsanak a fejlődő országoknak és az átalakuló gazdasággal rendelkező országoknak annak érdekében, hogy segítsék őket az ezen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban. Ennek érdekében a részes államok arra törekednek, hogy megfelelő és rendszeres önkéntes hozzájárulásokat tegyenek az Egyesült Nemzetek finanszírozási mechanizmusában kifejezetten erre a célra kijelölt számlára. A részes államok - hazai joguknak és az ezen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően - különösen azt is fontolóra vehetik, hogy az említett számlára utalják az ezen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően elkobzott pénzügyösszegnek vagy bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyontárgy értékének egy bizonyos százalékát;

d) hogy a többi államot és adott esetben pénzügyintézeteket arra ösztönzik és veszik rá, hogy e cikknek megfelelően csatlakozzanak erőfeszítéseikhez, különösen úgy, hogy még több képzési programot és modern berendezést nyújtanak a fejlődő országok számára annak érdekében, hogy segítsék őket ezen Egyezmény céljainak megvalósításában.

3. A lehetséges mértékig, ezek az intézkedések nem érintik a hatályos külföldi segítségnyújtási kötelezettségvállalásokat vagy az egyéb, kétoldalú, regionális vagy nemzetközi szintű pénzügyi együttműködési rendelkezéseket.

4. A részes államok kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket köthetnek, illetve fogadhatnak el az anyagi és logisztikai támogatásról, figyelembe véve az ezen Egyezmény által előírt nemzetközi együttműködési eszközök hatékonyságához, valamint a korrupció megelőzéséhez, felderítéséhez és felszámolásához szükséges pénzügyi rendelkezéseket.

VII. Fejezet

A VÉGREHAJTÁS MECHANIZMUSA

63. cikk

Az Egyezmény részes államainak konferenciája

1. Létrehozzák az ezen Egyezmény részes államainak konferenciáját, hogy javítsák a részes államok kapacitását és a közöttük folyó együttműködést az ebben az Egyezményben rögzített célok megvalósítása érdekében, és hogy elősegítsék és felülvizsgálják az Egyezmény végrehajtását.

2. A részes államok konferenciáját az Egyesült Nemzetek főtitkára hívja össze legkésőbb egy évvel az ezen Egyezmény hatálybalépése után. Ezt követően a részes államok konferenciája rendszeresen ülésezik a konferencia által elfogadott eljárási szabályoknak megfelelően.

3. A részes államok konferenciája elfogadja az eljárási szabályokat és az ezen cikkben rögzített tevékenységek működésére irányadó szabályokat, beleértve a megfigyelők elfogadásával és részvételével, valamint a tevékenységek végzése során felmerült kiadások kifizetésével kapcsolatos szabályokat is.

4. A részes államok konferenciája megállapodik az e cikk 1. bekezdésében rögzített célok megvalósítására irányuló tevékenységekben, eljárásokban és munkamódszerekben, beleértve a következőket:

a) a részes feleknek az ezen Egyezmény II-V. fejezetei, valamint 60. és 62. cikke alapján való tevékenységei megkönnyítése, beleértve az önkéntes hozzájárulások mozgósításának ösztönzését is;

b) a részes államok közötti információcsere megkönnyítése a korrupció mintáiról és trendjeiről, és a korrupció megelőzésére és felszámolására, valamint a bűncselekményből származó jövedelem visszaszerzésére irányuló legjobb gyakorlatokról, többek között a vonatkozó információk közzététele útján, az ebben a cikkben említettek szerint;

c) együttműködés a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetekkel és mechanizmusokkal, valamint a nem kormányzati szervezetekkel;

d) a többi nemzetközi és regionális mechanizmus által a korrupció megelőzése és felszámolása érdekében készített vonatkozó információk megfelelő felhasználása a munka szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében;

e) ezen Egyezmény végrehajtásának a részes államok általi rendszeres felülvizsgálata;

f) ajánlások megtétele ezen Egyezmény és végrehajtásának javítása érdekében;

g) a részes államok technikai támogatási követelményeinek figyelembevétele ezen Egyezmény végrehajtása tekintetében és az e szempontból szükségesnek tekintett intézkedés ajánlása.

5. E cikk 4. bekezdésének alkalmazásában, a részes államok konferenciája - a szolgáltatott információkon és a részes államok konferenciája által kialakított kiegészítő felülvizsgálati mechanizmuson keresztül - megszerzi a szükséges ismereteket a részes államok által az ezen Egyezmény végrehajtása során hozott intézkedésekről és azokról a nehézségekről, amelyekkel ennek során a részes államoknak számolniuk kellett.

6. A részes államok információkat szolgáltatnak a részes államok konferenciája számára programjairól, terveikről és gyakorlatiokról, valamint az ezen Egyezmény végrehajtására irányuló jogalkotási és közigazgatási intézkedéseikről, a részes államok konferenciája által kértek szerint. A részes államok konferenciája vizsgálja az információk átvételének és az információk alapján való eljárásnak a leghatékonyabb módjait, beleértve többek között a részes államoktól és az illetékes nemzetközi szervezetektől kapott információkat is. Figyelembe vehetik a részes államok konferenciája által meghatározandó eljárásoknak megfelelően szabályszerűen akkreditált nem kormányzati szervezetektől származó információkat is.

7. E cikk 4-6. bekezdései alapján, a részes államok konferenciája - ha szükségesnek tekinti - megfelelő mechanizmust vagy testületet hoz létre, illetve állít fel, hogy támogatást biztosítson az Egyezmény tényleges végrehajtása során.

64. cikk

Titkárság

1. Az Egyesült Nemzetek főtítkára biztosítja a szükséges titkársági szolgáltatásokat az Egyezmény részes államainak konferenciája számára.

2. A titkárság:

a) támogatást nyújt a részes államok konferenciája számára az ezen Egyezmény 63. cikkében rögzített tevékenységek végzése során, továbbá biztosítja a szükséges szolgáltatásokat a részes államok konferenciájának ülési számára;

b) kérésre támogatást nyújt a részes államoknak a részes államok konferenciája számára történő információszolgáltatás során, az ezen Egyezmény 63. cikk 5. és 6. bekezdésében tervezettek szerint; és

c) biztosítja a szükséges koordinációt a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetek titkárságaival.

VIII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

65. cikk

Az Egyezmény végrehajtása

1. A részes államok - hazai joguk alapelveinek megfelelően - meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, a jogalkotási és közigazgatási intézkedéseket is beleértve, hogy biztosítsák az ezen Egyezmény alapján való kötelezettségeik végrehajtását.

2. A részes államok az ezen Egyezmény által előírtaknál szigorúbb vagy súlyosabb intézkedéseket is elfogadhatnak a korrupció megelőzése és felszámolása érdekében.

66. cikk

Viták rendezése

1. A részes államok arra törekednek, hogy az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitákat tárgyalásos úton rendezzék.

2. Az érintett részes államok egyikének kérésére, választottbírószám elé terjesztik a két vagy több részes állam között az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos azon vitát, amelyet indokolt időn belül nem lehet tárgyalásos úton rendezni. Ha a választottbírószámi eljárásra irányuló kérés kelte után hat hónappal az érintett részes államok képtelenek megállapodásra jutni a választottbírószám szervezete tekintetében, a részes államok bármelyike a vitát a Nemzetközi Bírószám elé viheti a Bírószám alapokmányának megfelelő kérelem alapján.

3. A részes államok - az Egyezmény aláírása, ratifikálása, jóváhagyása vagy elfogadása, illetve az Egyezményhez való csatlakozás idejében - olyan értelmű nyilatkozatot tehetnek, hogy nem tekintik magukat az ezen cikk 2. bekezdése alapján kötelezettnek. A többi részes államot nem köti az ezen cikk 2. bekezdése az ilyen értelmű fenntartással élő részes állam irányában.

4. Az e cikk 3. bekezdésének megfelelően fenntartással élő részes állam ezt a fenntartást bármikor visszavonhatja az Egyesült Nemzetek főtítkárához intézett értesítéssel.

67. cikk

Aláírás, ratifikáció, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

1. Ez az Egyezmény valamennyi állam számára aláírásra nyitva áll 2003. december 9-től 11-ig Meridában (Mexikó), majd ezt követően az Egyesült Nemzetek New York-i székházában 2005. december 9-ig.

2. Ez az Egyezmény a regionális gazdasági integrációs szervezetek általi aláírásra is nyitva áll, feltéve, hogy e szervezetek legalább egy tagállama aláírta ezt az Egyezményt e cikk 1. bekezdésének megfelelően.

3. Ez az Egyezmény megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás tárgyát képezi. A ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál helyezik letétbe. A regionális gazdasági integrációs szervezet akkor helyezheti letétbe ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányát, ha legalább egy tagállama hasonlóképpen cselekedett. Ebben a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okmányban az illető szervezet nyilatkozik kompetenciája mértékéről az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó ügyek tekintetében. Ez a szervezet a letéteményest kompetenciája mértékének vonatkozó módosításairól is tájékoztatja.

4. Ez az Egyezmény nyitva áll bármely állam vagy olyan regionális gazdasági integrációs szervezet általi csatlakozásra, amelynek legalább egy tagja az ezen Egyezmény részes állama. A csatlakozási okmányokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál helyezik letétbe. Csatlakozása idejében a regionális gazdasági integrációs szervezet nyilatkozik kompetenciája mértékéről az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó ügyek tekintetében. Ez a szervezet a letéteményest kompetenciája mértékének vonatkozó módosításairól is tájékoztatja.

68. cikk

Hatálybalépés

1. Ez az Egyezmény a harmincadik megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezési időpontját követő kilencvenedik napon lép hatályba. E bekezdés alkalmazásában, a regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett okmányt nem az ezen szervezet tagállamai által letétbe helyezett okmányok kiegészítéseként veszik számba.

2. Azon állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet számára, amely a harmincadik megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezése után ratifikálja, fogadja el, hagyja jóvá ezt az Egyezményt vagy csatlakozik ehhez az Egyezményhez, ez az Egyezmény az illető állam vagy szervezet által a megfelelő okmány letétbe helyezését követő harmincadik napon vagy az ezen Egyezménynek az e cikk 1. bekezdése alapján való hatálybalépési időpontjában lép hatályba, mégpedig a két időpont közül a későbbi időpontban.

69. cikk

Módosítás

1. Ezen Egyezmény hatálybalépésétől számított öt év elteltével, a részes állam módosítást javasolhat és azt az Egyesült Nemzetek főtitkárához továbbítja, aki ezt követően a javasolt módosítást közli a részes államokkal és az Egyezmény részes államainak konferenciájával a javaslat tanulmányozása és a vonatkozó határozat meghozatala céljából. A részes államok konferenciája minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy az egyes módosításokkal kapcsolatosan konszenzust alakítsanak ki. Ha a konszenzusra irányuló valamennyi erőfeszítést kimerítették és semmilyen megállapodásra nem jutottak, a módosítás elfogadásához utolsó lehetőségként a részes államok konferenciáján jelen lévő és szavazó részes államok kétharmados többségét írják elő.

2. A regionális gazdasági integrációs szervezetek - a kompetenciájukba tartozó ügyekben - e cikk alapján való szavazati jogukat az ezen Egyezmény részes államainak minősülő tagállamaik számával egyenlő szavazatszámmal gyakorolják. Ezek a szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha tagállamaik saját szavazati jogukat gyakorolják, és fordítva.

3. Az e cikk 1. bekezdésének megfelelően elfogadott módosítás a részes államok általi ratifikáció, elfogadás vagy jóváhagyás tárgyát képezi.

4. Az e cikk 1. bekezdésének megfelelően elfogadott módosítás a részes állam tekintetében az illető módosítás ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányának az Egyesült Nemzetek főtitkáránál való letétbe helyezési időpontját követően kilencven nappal lép hatályba.

5. Amikor a módosítás hatályba lép, mindazon részes államokra nézve kötelező, amelyek azt magukra nézve kötelezőnek ismerték el. A többi részes államot továbbra is az ezen Egyezmény rendelkezései és az általuk ratifikált, elfogadott vagy jóváhagyott módosítások kötik.

70. cikk

Felmondás

1. A részes államok felmondhatják ezt az Egyezményt az Egyesült Nemzetek főtitkárához intézett értesítéssel. Ez a felmondás az értesítésnek a főtitkár általi átvétele időpontját követően egy évvel válik hatályossá.

2. Ha az Egyezményt valamely regionális gazdasági integrációs szervezet valamennyi tagállama felmondja, az úgy tekintendő, hogy az adott szervezet mondta fel az Egyezményt.

71. cikk

Letéteményes és hivatalos nyelvek

1. Ezen Egyezmény kijelölt letéteményese az Egyesült Nemzetek főtitkára.

2. Az Egyezmény eredeti példányát - amelynek angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol nyelvű szövege egyaránt hiteles - az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni.

A fentiek hitelül, a Kormányuk által erre kellően felhatalmazott teljhatalmú megbízottak aláírták ezt az Egyezményt.”

3. § (1) E törvény - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-a 2005. december 14-én lép hatályba.

(3) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külpolitikáért felelős miniszter gondoskodik.